

پیام کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به اعضا و هواداران بمناسبت هفدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان

رفقا و دوستان!

هفده سال از روز بنیانگذاری سازمان رزمنده ما و آغاز زندگی بی‌بیا و فعال آن، ۱۹ بهمن ۱۳۴۹، می‌گذرد. در این هفده سال، سالهای دشوار نبرد با ارتجاع شاهنشاهی را پشت سر گذاشتیم و زخمهایی که ارتجاع شاهنشاهی بر بیکر سازمان جوان ما وارد کرده بود را، با پایمردی در مبارزه و پافشاری بر اعتقاد مارکسیستی و لنینیستی خود و با نبرد فداکارانه در راه آرمان والا و رهایی بخش طبقه کارگر و حفظ ایمان

و اعتماد به نیروی لایزال خلق خود، التیام بخشیدیم و در فضای عطر آکین انقلاب، سازمان خود را به نیرویی معتبر تبدیل کردیم. در این هفده سال، دوران پرتکوه و بی‌همانند انقلاب و شور و شوق خلق بیدار شده و به پا خاسته را پشت سر گذاشتیم و در راه دشوار نبرد با ارتجاعی هار و وحشی، کام نهادیم و اکنون در این راه، نبردکنان و با کوله‌باری از بقیه در صفحه ۲

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۶۶ برابر ۸ فوریه ۱۹۸۸
بها ۶۰ ریال - سال چهارم - شماره ۱۹۴

خمینی با صدور حکمی عملا شورای نگهبان را کنار گذاشت

رسانه‌های جمهوری اسلامی در روز شنبه ۱۷ بهمن متن پانچ خمینی به‌نام سران رژیم را منتشر ساختند. در این پانچ، خمینی "مرجع" تصمیم‌گیرنده‌ای را مشخص کرد که در مورد لویجی که بین مجلس و شورای نگهبان اختلاف نظر روی می‌دهد، تعیین تکلیف کند. ترکیب این هیات پانچ‌گانه تعیین شده است که عملا قدرت وتوی مصوبات مجلس شورای نگهبان سلب شده است.

رسانه‌های جمهوری اسلامی در روز یکشنبه ۱۷ بهمن متن فامه‌ای را افشار دادند که در پای آن اعضای موسوی اردبیلی، علی خامنه‌ای، احمد خمینی، میرحسین موسوی و اکبر هاشمی رفسنجانی وجود داشت. در این نامه ستولین طراوت اول رژیم آخوندی از خمینی خواستند تا مرجعی را جهت "بیان حکم حکومتی" در صورت حل نشدن اختلاف مجلس و شورای نگهبان معرفی کند. در ابتدای نامه مژبور خطاب به خمینی آمده است: "در سایه اظهارات آن وجود مبارک از لحاظ فطری مشکلاتی که در اداره امور اسلامی به چشم می‌خورد بر طرف شده و همانگونه که انتقار می‌رفت این راه‌هایی ما مورد اتفاق نظر قرار گرفت. مساله‌ای که باقی مانده شیوه اجرایی اعمال حق حاکم اسلامی در موارد احکام حکومتی است."

در ادامه فامه ضمن تشریح سیر بررسی لویج در مجلس و کمیسیون‌های مربوطه، ذکر شده است بقیه در صفحه ۲

آنک

شکفته شعله گردان گردباد

از آن انفجار، از آن تولد خونین، کارگران را در دست می‌فشارد و به سوی از آن سپیده دم که در سوز سرمای چنگل‌های سپید سیاهکل، در سکوت و تنهایی گزنده شب‌های زمستان ۴۹ حماسه‌ای جاودان سروده شد، ۱۷ سال گذشت. در سحرگاه روز ۱۹ بهمن، فدائیان جان برکف از "دسته کوهستان" به فرما قدمی رفیق علی اکبر صفایی فراهانی با حمله به پایگاه سیاهکل، مارش شکوه‌مندی را آغاز کردند که در سیر برخورد خود و در هم پیوندی با امواج پرتلاطم جنبش توده‌ها، طغین کام‌های بر صلابت تاریخ رایافت. حماسه سیاهکل چشمه خونینی بود که در چنگل‌های دامنه‌البرز جوشید و بر بستر سال‌ها مبارزه جاری شد و عشق و خروش و صلابت رودخانه رایافت. آن گروه کوچک آهنین اراده‌ای که در بی‌پیوند با توده‌ها، در راه رهایی رنجبران و با عشق به آرمان کارگران سلاح جان بر کف نهاد، ایستگی سازمان سرنگی است که بر چرخ رهایی

پیروزی‌های هر چه بیشتر، به پیش می‌تازد. راهی که سازمان ما پییموده است، راهی که می‌پییمائیم، بسی سخت و خوفین و بر فراز و نشیب است. صداها و صداها شهید، هزاران اسیر، داغ شدیدترین شکنجه‌ها از شیخ و از شاه، اینها تنها نمونه‌هایی است، از دشواری راه ما. ستاره سرخی که پیوسته فراراه ما می‌درخشد، آن شراره ایمانی که همیشه در وجود ما می‌جوشد. یاریمان کرده است تا ببیمائیم این راه سخت را. تا بنگاریم، دست در دست از دهل‌بازهای خون و شکنجه و سرکوب. تا ضربات خنده‌کننده را دفع کنیم و در راه تصحیح خطاها و انحراف‌ها بیکرانه برزمیم. ما در هر گام آماده‌تر از پیش به سوی پیروزی‌های عظیم‌تر می‌سوزیم.

سرخست همنه، کرانه‌های بهمن

برخاست، زدل زبانه‌های بهمن

خون می‌چکد از ترانه‌های بهمن

چون سینه عاشقان پیروز، هنوز

در این شماره

تلاش‌های جدید

برای تحمیل صلح به رژیم فقها

در صفحه آخر

نگاهی به روزنامه‌های

و اسپین ایام پیش از انقلاب

در صفحه ۶

خصلت انسان‌دوستانه اندیشه مصالحه

در صفحه ۱۲

پیام کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

بقیه از صفحه اول
خطاهای گذشته می‌گیریم به امید رسیدن به افق روشن فردا، پیش می‌رویم. باید مصمم‌تر از گذشته، پرچم فیرد علیه دشمنان رنکارنگ مردم را در اهتزاز نگه‌داریم.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، ۱۹ بهمن، مقدمین سالگرد بنیانگذاری سازمان‌مان را به شما و همه رزمندگان راه‌رهای میهن از جنگال ارتجاع، و همه مبارزان راه‌رهای طبقه کارگر و همه مردم ایران شادباش می‌گوید. کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به همه کادرها و اعضا و هوادارانی که در شرایط دشوار برای راه‌ی خلق و تحقق آرمان‌های طبقه کارگر و زحمتکشان ایران علیه ارتجاع و امپریالیسم، دلیرانه پیکار می‌کنند. درودهای آتشین می‌فرستد.

رفقا!

مقدمین سال فعالیت سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، سرشار از پیکار برای تامین وحدت اندیشه و عمل فدائیان خلق و مملو از بیم و امید بود. در این سال فدائیان خلق به این امید که سازمان خود را در پیکار علیه رژیم و در مبارزه برای صلح و دموکراسی و تامین عدالت اجتماعی، نیرومند سازند، در راه انسجام ایدئولوژیک و سیاسی و سازمانی سازمانشان، رزمیدند.

برگزاری پلنوم کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در مهرماه ۶۶ و تصویب طرح اساسنامه توسط آن، موفقیت بزرگی برای همه فدائیان خلق بود و سازمان را یک‌گام واقعی به‌کنتره نزدیک کرد. پلنوم در باره ادامه کار تدوین برنامه در رهبری و بحث حول پیش‌نویس‌های مقدماتی آن در تشکیلات، تصمیمات لازم را اتخاذ کرد و سایر مسائل تدارک‌کننده را، رسیدگی نمود. مشارکت فعال در بحث‌ها، با هدف حل و فصل همه مسائل مورد بحث، و دستیابی به وحدت نظر، در خدمت تحکیم انسجام صفوف سازمان بوده و وظیفه همه ماست. در عین حال این مباحثات، نباید مانع از انجام وظایف ما و گسترش مبارزه علیه رژیم گردد. توانایی مادر تلفیق درست این وظایف، اهمیت ویژه‌ای دارد.

پلنوم کمیته مرکزی، همه فدائیان خلق را به تلاش در راه حفظ و تحکیم یکپارچگی سازمان و تامین شرایط لازم برای بهم‌فردگی صفوف آن، فراخواند. این فراخوان نسبت به سرفروش مبارزه مردم میهن ما در راه سرنگونی رژیم منحط خمینی بود.

مقدمین سال فعالیت سازمان، سال تلاش برای چیران ضربات و تدارک تدوین فعالیت انقلابی سازمان در داخل کشور و حضور فدائیان خلق در صفوف مبارزه و زحمتکشان ایران بود. همه ما باید تلاش کنیم که در هجدهمین سال فعالیت سازمان، موفق شویم که حضور و فعالیت سازمان را در مبارزه زحمتکشان تحکیم کنیم. تجربه گذشته، کار با حوصله و توأم با شجاری در مقابل پلیس را، رهنمود می‌دهد. با تکیه بر این تجربه، باید کار و فعالیت سازمان‌گرا در بین کارگران و روشنفکران و در واحدها و موسسات استراتژیک را در راس وظایف خود قرار داد. تلفیق شیارانه اصول کار مخفی و علنی و رعایت اصول مبارزه با پلیس، کمک خواهد کرد که ضمن حفظ امنیت فدائیان، مبارزه آنان علیه رژیم نیز گسترده‌تر گردد. در هجدهمین سال فعالیت سازمان، متشکل کردن اعضای جدا مانده و هواداران و تامین ارتباط واحدهای متشکل از این رفقا، با رهبری و گسترش فعالیت سازمان یاری می‌رساند. کمیته مرکزی سازمان، همه این رفقا را به تلاش در این راه فرا می‌خواند.

رفقا و دوستان!

سازمان ما، این سنگر رزم فدائیان خلق، هجدهمین سال فعالیت خود را آغاز می‌کند. در حالیکه هزاران رزمنده فدایی، توسط اوپاشان رژیم از این سنگر رها شده و در سیاه‌چال‌های رژیم به بند کشیده شده‌اند. بسیاری از آنان پس از چند سال اسارت، هنوز شکنجه می‌شوند، بسیاری از بهترین و شجاع‌ترین فدائیان در آستانه اعدام قرار گرفته‌اند و هر آن ممکن است جانشان در خطر مرگ قرار گیرد. بلی یک سال گذشته جلادان رژیم، رفیق محمود زکی پور که قهرمانی او در زندان، انتقام جویی ارتجاع را برانگیخت، شیر زن فدایی، رفیق شیدا بهزادی و رفیق ابراهیم پورنیا را به شهادت رساند. امروز زندگی رفقا، انوشیروان لطفی و رحیم اسد الهی در خطر جدی قرار گرفته است و رفیق صد اسلامی در بیدادگاه رژیم به مرگ محکوم شده و هر لحظه ممکن است که به جوخه اعدام سیرده شود. جرم این رفقا که از کادری فدائیان جنبش کمونیستی میهنمان هستند، دفاع از مردم و ایستادگی در برابر رژیم فقها است. عزیزترین برادران و رفقای ما به خاطر آزادی عقیده و پایبندی به اعتقادات والای خود و ایستادگی در دفاع از سازمانشان به کام مرگ فرستاده می‌شوند.

رژیم مذبوحانه می‌کوشد که با شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی، روحیه رزمنده آنان را درهم شکند. آنان را از ادامه مبارزه باز دارد. از نتایج آن مایوس سازد و خود را قدر قدرت جلوه دهد. اما رژیم فقها همچون رژیم شاه و همه رژیم‌های آزادی‌کش جهان به نیروی خلق ما، درهم شکسته و نابود خواهد شد.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در برابر قهرمانی عزیزان فدایی و همه زندانیان سیاسی که با سرافراشته در برابر جلادان رژیم ایستاده و آنان را حقیر و خوار می‌کنند، سر تعظیم فرود می‌آورد و همه مردم ایران را به مبارزه برای آزادی همه زندانیان سیاسی، فرا می‌خواند.

کمیته مرکزی سازمان بر اهمیت دفاع پیگیر و در هر شکل و سطح ممکن، از زندانیان سیاسی و ضرورت حمایت از مبارزه خانواده‌های آنان تأکید می‌کند و همه اعضا و هواداران را فرا می‌خواند که به هر شیوه‌ای که برای آنها امکان‌پذیر است، به زندانیان سیاسی و همه خانواده آنان یاری رسانند.

فدائیان خلق!

جنگ میهن ما را ویران کرده و زحمتکشان را به خاک سیاه نشانده است. سران رژیم امکانات لازم را در اختیار ندارند که مثل گذشته جنگ را ادامه دهند. سیاست آنها در ادامه جنگ، نتیجه مطلوب آنان را، به بار نیاورده است. آنها راه‌رهای "آبرومندان" از جنگ را می‌جویند. در این شرایط باید آتش مبارزه مردم علیه جنگ را شعله‌ورتر کرده و سازماندهی این مبارزه را در راس وظایف خود قرار داد. باید مردم را حول شعار آتش بس بدون قید و شرط و اجرای فوری قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت بسیج نمود و سران جنایت‌پیشه رژیم را به تسلیم در برابر خواست مردم، مبنی بر قطع فوری جنگ و استقرار صلح بادوام، واداشت. مردم باید تشویق شوند که نه به جبهه بروند و نه به آن کمک مالی کنند.

رفقا!

مردم ما، زیر فشارهای گوناگونی که از سوی رژیم فقها بر آنها اعمال می‌شود، به تفکک آمده‌اند. اعتراض مردم، به اشکال گوناگون و در سطوح مختلف رو به گسترش است. وضع فرضیاتی مردم، آنچنان در حال گسترش است که آخوندهای تبهکار از "لغیان فقرا" سخن به میان می‌آورند. رژیم فقها به منظور سرکوب مبارزات مردم از یک طرف سیاست پیگرد، سرکوب و کشتار نیروهای انقلابی و زندانیان سیاسی را ادامه می‌دهد و خفقان را تشدید می‌کند و از طرف دیگر به برخی اقدامات بی‌ثمر اقتصادی، روی آورده است. تکیه‌گاه حکومت همین سرکوب و خفقان است و دامنه آن حتی دامن حزب الهی‌ها را نیز گرفته است. فقها به نزدیک‌ترین کسان خود نیز اگر به مخالفت برخیزند، رحم نمی‌کنند.

برای آنکه آزادی به میهن باز گردد، باید لکه ننگ جمهوری اسلامی از دامن آن پاک شود. مردم را حول شعار آزادی بسیج کنید و متشکل سازید.

اعضا و هواداران!

کناکن و تضادهای دسته‌ها و باندهای دورو، هیات حاکمه شدیدتر از هر زمانی شده است، "انتخابات"، یکی از عرصه‌های درگیری دسته‌ها و مشدد آن است. اکنون مدت‌ها است که هر طرف برای بیرون ریختن طرف مقابل از مجلس، دست به کار شده است، مجلس آینده با هر ترکیبی که باشد، علیه مردم عمل خواهد کرد. باید مردم تشویق شوند که در این نمایش مسخره، شرکت نکنند.

رفقای فدایی!

ما برای سرنگونی رژیم و انتقال قدرت به خلق و کشودن راه رسیدن به سوسیالیسم، پیکار می‌کنیم. ما آماده‌ایم این وظیفه مقدس و انسانی را انجام دهیم. در راه انجام این وظیفه، امروز باید صفوف سازمان خود را متحدتر و متسجم‌تر کنیم و همه نیروی آن را در خدمت تامین اتحاد همه نیروهای مترقی کشور علیه رژیم، و در خدمت تشکیل طبقه کارگر و تامین اتحاد عمل همه پیروان سوسیالیسم علمی قرار دهیم.

جلب همکاری و وحدت عمل همه اعضا و هواداران سازمانهای مترقی و انقلابی کشور، گسترش نفوذ و اعتبار و پایگاه سازمان در بین توده کارگران صنعتی، همگان در راس وظایف فدائیان است. در این راه مقدس بر تلاش و مبارزه خود بیافزائیم!

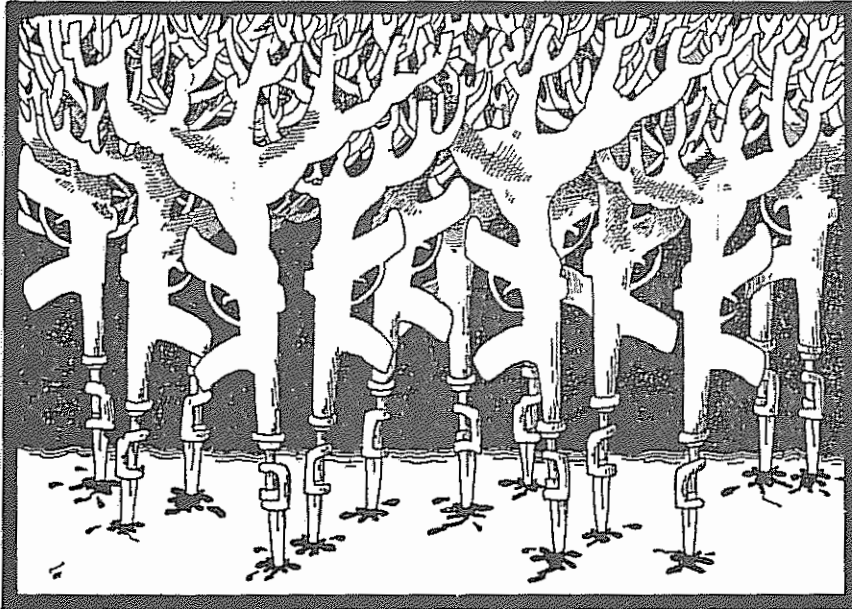
کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، اعتقاد راسخ دارد که نیروی مبارزه خلق ما، ابرهای تیره کنونی را از آسمان میهن دور خواهد کرد. ایران بار دیگر آزاد خواهد شد و دیوجنگ نابود و سایه شوم ارتجاع و امپریالیسم کنار خواهد رفت. به امید آن روز خجسته، آهنگ نبرد را تندتر سازیم.

فرخنده باد هجدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

جا - ان باد خاطره تابناک فدائیان شهید!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

سرود نوشندگان آفتاب

فاطم حکمت

وریش مسیمان بوی خاک می‌دهد
گرم گرمیم.

این سرود،

— این صدا —

قدرت این صدا

برچشم گرگهای گرسنه

پرده می‌کشد

و آنها را

برجای خویشتن میخکوب می‌سازد.

امر کن تا بفریم!

امر کن!

ما، در این صدا

در اوج این صدا

آفتاب را می‌نوشیم.

می‌تازیم

و می‌تازنده

در پرده دود افقهای سوخته می‌تازند
اسب‌هاییکه سناشان، سینه‌ی آسما نرا می‌شکافند...

حمله‌ایست

حمله به‌خورشید

خورشید را مسخر خواهیم کرد

فتح خورشید نزدیک است.

زمین مس،

آسمان مس،

فریاد بز سرود نوشندگان آفتاب را

فریاد بز

فریاد می‌زنم.

سواران آتشین مج
براسب‌های سرکش خود
شلاق می‌کشند

حمله‌ایست

حمله به‌خورشید

خورشید را مسخر خواهیم کرد

فتح خورشید نزدیک است.

همراه ما نیابند

آنانیکه از اشک چشم کسان خود

دانه‌های زنجیر

برگردن دارند.

دنبال ما نیابند.

آنانیکه در پوسته‌ی دلشان زنده‌اند.

اینک:

در آتشی که از خورشید نازل شده

میلیونها قلب سرخ شعله‌ور است

تو نیز قلبت را از قفس سینه

بیرون آر

بغلطان میان آتشی که

نازل شده از خورشید

دلت را به دل‌های ما بیفزای

حمله‌ایست

حمله به‌خورشید

خورشید را مسخر خواهیم کرد

فتح خورشید نزدیک است.

ما از خاک و آتش و آب و آهن زاییم
زنانمان پستان خورشید به‌کودکانمان می‌نوشانند

این سرودی است،
سرود کسانیکه
در کاسه‌های سفالین
آفتاب را می‌نوشند،

این یافته‌ایست

یافته زلفی از آتش

که بریشانی اسرگون قهرمانان برهنه پای.

در پیچ و تاب است

و چون مشعلی خونین.

شعله‌ور

من هم دیدم آن قهرمانان را

منهم به‌پیچ و تاب درآوردم، آن یافته را

من هم با آنان

گنشتم

از پلی که به خورشید می‌پیوست.

من هم در کاسه‌های سفالین،

نوشیدم آفتاب را

من هم خواندم آن سرود را ..

دل‌هایمان

شتاب را از زمین گرفت

و آن‌دم که کام شیران زرین بال را دیدیم

آرام گرفتیم!

پری‌دیم:

سوار باد تندرآسا شدیم!

*

عقاب‌هاییکه از صخره‌ای به‌صخره‌ی دیگر در پروازند
بال‌های مظلایشان را در نور برهم می‌زنند.

گزارش سازمان ملل: طی ۶ سال ۱۴ هزار تن در ایران اعدام شده اند

ایران دومین تاسمین کننده
نفث ایتالیایی باشد

به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی از رم، ایران طی ۱۰ ماهه سال ۸۷ با حدود ۶/۲۶ میلیون تن نفث به ایتالیا، ۱۲/۷ درصد نیازهای نفتی آن کشور را تأمین نموده که این رقم نسبت به سال ۱۹۸۶ به میزان ۱۱/۸ درصد افزایش نشان می‌دهد، در مدت مشابه صادرات لیبی به ایتالیا ۷/۲ میلیون تن نفث بوده است که این میزان ۱۶/۱ درصد کل نیازهای نفتی ایتالیا می‌باشد و نسبت به سال ۸۶ به میزان ۷/۶ درصد کاهش داشته است. در مورد علت کاهش واردات نفث از لیبی و افزایش آن از جمهوری اسلامی، در این گزارش توضیحی داده نشده است. خرید تسلیحات بخشی از واردات ایران از ایتالیا را تشکیل می‌دهد.

آیة الله مشکینی، روش

انتخابات مجلس تا حال غربی بود.

هفته گذشته، آیة الله مشکینی رئیس مجلس خبرگان در دیدار با فرماندار و شهردار قم ضمن اشاره به تشدید ناراضیاتی عمومی و ارسال شکایت نامه از سوی مردم از قم و سایر شهرها به دفتر وی، به نقش کاندیداهای نمایندگان مجلس و روش تبلیغاتی آن پرداخت و ابراز امیدواری کرد که انتخابات دوره سوم مجلس مثل سابق نباشد. مشکینی گفت: "این انتخابات از جنبه فربه بودن بیرون بیاید چون تا بحال جنبه فربه داشته است." وی افزود: فقط باید کاندیداها معرفی شوند و از "تبلیغات آنچنانی" جلوگیری شود.

مشکینی با اشاره به درگیری‌های اخیر خلخالی در مجلس با برخی دیگر از نمایندگان، وی را مورد تکرهش قرار داد و گفت: "از حالا شروع شده که کامر آقایی می‌خواهد کاشفید شود و برای اینکه فلان آقا آدم درستی نیست چون فلان سال چنین گفته و این عمل را انجام داده است. این آقایان در اولین قدم به مردم تهمت می‌زنند و در راه بدست آوردن مقام از انجام گناهان ابایی ندارند."

تحقیق درباره پرونده مهدی هاشمی

روز دوشنبه ۵ بهمن ماه، محمد یزدی نایب رئیس مجلس و رئیس کمیسیون امور قضایی و حقوقی، گزارش این کمیسیون را در مورد پرونده مهدی هاشمی و مظفر بقایی به اطلاع نمایندگان مجلس رساند. بنا به توضیحات یزدی، تحقیق و تفحص نسبت به پرونده مهدی هاشمی و مظفر بقایی در چله مورخ اول دیماه سال جاری در هیات رئیسه مجلس مطرح شده و پس از تصویب، طی نامه هاشمی رفسنجانی به کمیسیون قضایی جهت تحقیق ارجاع شده است. کمیسیون پس از تماس با ادارات و ارگانهای ذیربط در مورد مهدی هاشمی و مظفر بقایی، گزارش حاصله را روز بیستم دی ماه در اختیار اعضای هیات رئیسه مجلس که متقاضی تحقیق و تفحص پرونده‌ها بودند، قرار داده است. اعضای هیات رئیسه به علت کافی نبودن اطلاعات جمع آوری شده، خواستار ادامه تحقیقات بودند، نه با تصویب تحقیق و تفحص، باخواست آنان توسط مجلس موافقت شد.

ملل و سازمان عفو بین الملل نیز تا کنون بارها رژیم ولایت فقیه را به دلیل شکنجه و اعدام زندانیان و عدم مراعات میثاق‌های بین المللی محکوم شناخته و از وی در مورد اعدام‌های بی رویه بازخواست کرده اند.

هفته گذشته انصاری رئیس زندانهای جمهوری اسلامی گزارش سازمان ملل را که بازتابگر تنها گوشه ای از جنایات قرون وسطایی و قتل و تیرباران توسط رژیم خمینی است را تکذیب کرد و با وقاحت آن را "بی اساس" خواند. وی مدعی شد اگر یک گروه بی طرف بین المللی وجود داشته باشد جمهوری اسلامی به آنها اجازه می‌دهد که از زندانها دیدن کنند.

جمهوری اسلامی هیچ یک از سازمانهای بین المللی را "بی طرف" نمی‌شناسد و صریحاً نیز از طریق رجایی خراسانی اعلام کرده است به رعایت هیچ یک از قوانین بین المللی متعهد نیست و در دادگاههای اسلامی آن، احکام بر اساس قرآن و قانون قصاص و تعزیرات صادر می‌شود.

سفر "تورگوت اوزال" نخست وزیر ترکیه به تهران

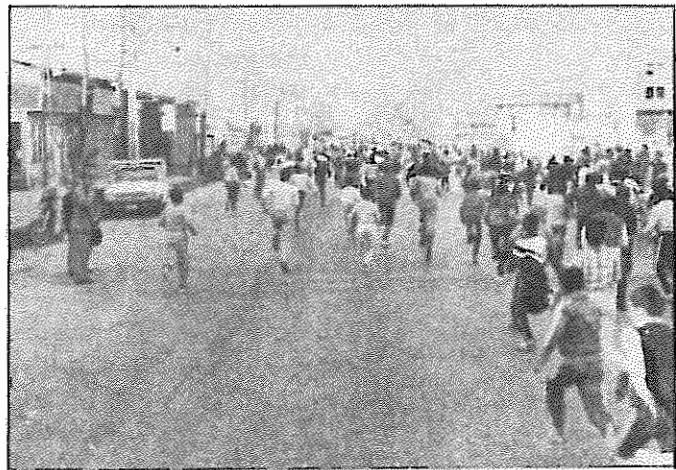
کعبین آنکارا و تهران امضا شده است، متمکز خواهد بود. اوزال یادآور شد اگر در این مذاکرات توافق حاصل شود، پروژه خط لوله شروع خواهد شد و در صورت عدم توافق، اجرای آن متوقف می‌شود. قرارداد مذکور در حدود ۴ میلیارد دلار است و قرار است از طریق، این خط لوله نفث خام چاههای خوزستان، تارم‌های دریایی ترکیه در بندر اسکندریه انتقال یابد. اوزال با وجود اینکه قصد میانجیگری در جنگ ایران و عراق را تکذیب کرد اما در مورد سفرش به بغداد، آنهم بلافاصله پس از دیدار مقامات جمهوری اسلامی، توضیحی نداد. هم اکنون عراق از طریق دو خط لوله نفتی خود در خاک ترکیه، روزانه ۱/۵ میلیون بشکه نفت صادر می‌کند.

هفته گذشته از سوی کمیته حقوق بشر سازمان ملل گزارشی دایر بر نقض حقوق بشر در ایران انتشار یافت. در این گزارش بر ادامه نقض خشن قوانین انسانی و شکنجه زندانیان در ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی تأکید شده است. بنا به گزارش منتشره، طی ۶ سال اخیر در ایران ۱۴ هزار تن به دست پاسداران حکومت آیة الله خمینی تیرباران شده اند. همراه گزارش کمیته حقوق بشر سازمان ملل، عکس‌ها، مدارک و اسنادی مبنی بر ادامه شکنجه و اعدام زندانیان در جمهوری اسلامی ارائه شده است. تاکنون جمهوری اسلامی بارها از سوی سازمان ملل و سایر مجامع بین المللی به سبب اعمال جنایتکارانه اش محکوم شناخته شده است. چندی پیش مجمع عمومی سازمان ملل متحد رژیم خمینی را برای دومین بار به خاطر پایمال کردن حقوق ابتدایی زندانیان و عدم رعایت مقررات و موازین بین المللی محکوم کرد. کمیته فرعی حقوق بشر سازمان

نخست وزیر ترکیه روز شنبه دم بهمن طی مصاحبه ای مطبوعاتی اعلام کرد که به زودی از تهران و بغداد دیدن خواهد کرد. به گزارش رویتر، تورگوت اوزال به خبرنگاران گفت که وی هفته جاری وارد تهران خواهد شد و در اسفند ماه در بغداد با صدام حسین ملاقات خواهد کرد.

بنابراین گزارش رویتر، اوزال احتمال میانجیگری در جنگ ایران و عراق را تکذیب کرد و هدف از سفرش به تهران را گفتگو و مذاکرات پیرامون ایجاد خط لوله انتقال نفث ایران از طریق ترکیه به خریداران اروپایی اعلام نمود. نخست وزیر ترکیه به خبرنگاران گفت که مذاکراتش در ایران بر روی جمع بندی جزئیات موافقت نامه ای

مسابقه دوپای ماهی سفید

بازیزه آن یک عدد ماهی سفید بود، شرکت کنند. با شروع مسابقه که در مرکز شهر بود، هر کس از موضوع بازیزه باخبر شد به جمع دوندگان پیوست.

در شهری درکناره دریای خزر از میان مردم عادی تنها دست قهرمانان ا به ماهی سفید می‌رسد.

در ابتدای خط گروه اندکی بودند و در انتها شمار آنان از هزارتن فزون گرفت. مطبوعات دولتی از این حرکت به عنوان "یک گام خوب جهاد تربیت بدنی" یاد کردند. ماجرا از این قرار بود که تربیت بدنی ساری با صدور اطلاعیه ای از مردم این شهر دعوت کرد در یک مسابقه دو میدانی شش کیلومتری که

خمینی با صدور حکمی عملا شورای نگهبان را کنار گذاشت

بقیه از صفحه اول

«... پس از تصویب نهایی شورای نگهبان هم نظرات خود را در غالب احکام الهی با قانون اساسی اعلام می‌دارد. و در مواردی مجلس نظر آنها را تأیید می‌شاید و در مواردی او نظر مجلس قابل تأیید نیست، که در این صورت مجلس شورای نگهبان نمی‌تواند توافق کفایت و همین جاست که نیاز به دخالت ولایت فقیه و تشخیص موضوع حکم حکومتی پیش می‌آید. گرچه نظرات فراوان و در حقیقت اختلاف فاشی او نظرات کارشناسان است، موضوع احکام اسلام یا کلیات قوانین اساسی را طرح می‌کند. اطلاع یافته ایم که چنان‌عالی در صدد تعیین مرجعی هستید که در صورت حل نشدن اختلاف مجلس و شورای نگهبان او نظر شرع مقدس یا قانون اساسی یا تشخیص مصلحت نظام جامعه، حکم حکومتی را بیاورد نماید. در صورتی که در این خصوص به تصمیم رسیده باشید با توجه به اینکه هم اکنون موارد متعددی از مسائل مهم جامعه بلا تکلیف مانده سرعت عمل مطلوب است.»

پایخ خمینی چنین است:

«گرچه به نظر این جانب پس از طی این مراحل زیر نظر کارشناسان که در تشخیص این امور مرجع هستند، احتیاج به این مرحله نیست، لکن برای غایت احتیاط در صورتی که بنی مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان شرعاً و قانوناً توافق حاصل نشد، مرجعی مرکب از فقهای محترم شورای نگهبان و حضرات حجج اسلام، آقایان خامنه‌ای، هاشمی، اردبیلی، توسلی، موسوی، خویینی‌ها و جناب آقای میرحسین موسوی و وزیر مربوطه برای تشخیص مصلحت نظام اسلام تشکیل گردد و در صورت لزوم از کارشناسان دیگر هم دعوت بعمل آید و پس از مشورت‌های لازم رای اکثریت اعضای حاضر این مجمع مورد عمل قرار گیرد. احمد در این مجمع شرکت می‌نماید. تا گزارش جلسات به این جانب سریعتر برسد. حضرات آقایان توجه داشته باشند که مصلحت نظام، امور مهمه‌ای است که گاهی غفلت از آن موجب شکست اسلام عزیز می‌گردد. امروز جهان اسلام نظام جمهوری اسلامی ایران را تابآوری تمام نمای حل مشکلات خویش می‌دانند. مصلحت

نظام و مردم از امور مهمه‌ای است که مقاومت در مقابل آن ممکن است اسلام و پابرهنگان را در زمان‌های دور و نزدیک زیر سؤال برد.»

بدون شک حکم اخیر خمینی که طرفداران "فقه سنتی" و بازار آزادی از سئوهای مهم شان، شورای نگهبان، محروم می‌سازد ضربه سختی برای آنان محسوب می‌شود.

قانون اساسی جمهوری اسلامی، برای نهادهای کردن رابطه دستگاه سنتی روحانیت و حکومت، ارکان شورای نگهبان را پیش‌بینی کرده است که موافق است عدم مفایرت مصوبات مجلس با شرع را کنترل کند. این تدبیر، در مرحله معینی به عامل بازدارنده‌ای، در برابر اقداماتی که جناح غالب در مجلس و دولت برای تحکیم پایه‌های حکومت ضروری می‌بیند، تبدیل شد. خمینی در سال ۶۱ حکم کرد که "احکام ثانویه" شرع در صورت تشخیص دوسوم مجلس، قابل تغییر است و در حکم ماه پیش خود به این امر صراحت بیشتری بخشید و گفت حکومت از احکام اولیه است و مصالح حکومت، بالاتر از هر "حکم

ثانویه" قرار دارد. و اینک بافتن این جدید خود "تشخیص حق حاکم اسلامی در موارد احکام حکومتی" را در اختیار مرجعی قرار از شورای نگهبان قرار داد و آخوندها و مکلاهای طرفدار فارت نامحدود و بی‌حد و مرز را به تن دادن و قبول شکست در مقابل طرفداران فارت با حرم و احتیاط و دوراندیشانه و ادار ساخت.

خمینی در همین حکم ۱۷ بهمن خود به روشنی جوهر اختلافات و وجوه مشترک دو جناح را عیان می‌سازد. او می‌گوید: "حضرات آقایان توجه داشته باشند که مصلحت نظام، امور مهمه‌ای است که گاهی غفلت از آن موجب شکست اسلام عزیز می‌گردد." او به زبان آخوندی به جناحی در حکومتش می‌گوید: هان! بنگرید انبوه توده‌های طغیانگر را، چرا به مجموعه نظام نمی‌اندیشید؟ چرا خاطر را احساس نمی‌کنید؟ خمینی که سردمداران حکومتش این کرگ‌های همان خود را خوب می‌شناسد. پیامش را ناامیدانه اینگونه به پایان می‌برد: "از خداوند متعال می‌خواهد تا در این مرحله حساس آقایان را کمک فرماید."

روايط اقتصادى ايران و شوروى در اجلاس مشترك پررسى مى شود کسانی که با ادامه جنگ موافق بودند منحرف بودند

اخیراً مطبوعات بغداد با انتشار مطالبی سیاست دمشق را در مورد میانجیگری بین ایران و کورنای عربی عضو شورای همکاری خلیج فارس را مورد انتقاد شدید قرار دادند و آن را علیه منافع کشورهای منطقه و اعراب ارزیابی کردند. روزنامه سوری البعث ارکان حزب بعث سوریه، با درج مقاله‌ای سیاست دمشق را در قبال جنگ ایران و عراق تشریح کرد و نوشت: برای سوریه از همان آغاز روشن بود که این جنگ به زیان اعراب و ایران و به سود امپریالیسم و اسرائیل بوده است.

"البعث" در ادامه مطلب ضمن اشاره به تلاشهای طولانی دمشق برای جلوگیری از گسترش دامنه جنگ به منطقه خلیج فارس، از سرگیری جنگ و ادامه آن را محکوم کرد و نوشت: همه جهانیان می‌دانند که سوریه در آغاز شروع جنگ تلاشهای زیادی به عمل آورد تا این جنگ متوقف شود

روز شنبه دهم بهمن، فاروق الشرع وزیر امور خارجه سوریه در رأس هیاتی وارد تهران شد.

روايط اقتصادى ايران و شوروى در اجلاس مشترك پررسى مى شود

در این مصاحبه در زمینه مسایلی که در اجلاس همکاریهای اقتصادی در مسکو بین نمایندگان دو کشور مورد بحث قرار می‌گیرد، گفت: قرار است در زمینه توسعه کارخانجات ذوب آهن اصفهان، همکاری، در احداث واحدهای صنعتی در زمینه متالورژی سیاه و رنگین، احداث کارخانه برای برآورد آلومینا، توسعه نیروگاه اصفهان و نیروگاه رامین اهواز، مساله احداث یک نیروگاه جدید در کرانه بحر خزر و نیز همکاریهایی در زمینه ماشین سازی اراک، کارخانجات خانه سازی کشاورزی، جفت‌داری، دامپروری، دفع آفات و بالاخره آموزش نیروهای متخصص مذاکراتی انجام شود.

سفیر شوروی در مورد همکاریها، دامپروری و کشاورزی بین دو کشور گفت: اگر حجم انبارها، ایران را بیش از یک میلیون تن بدانیم در حدود ۸۰۰ تن آنها را احداث کرده ایم.

"ولادیمیر گودروف" در بخش دیگری از مصاحبه خود در زمینه سیاست شوروی در قبال جنگ ایران و عراق و قطعنامه شورای امنیت گفت: "شوروی از ابتدای جنگ خواستار پایان دادن به این مناقشه از طریق سیاسی بوده است و به همین خاطر از قطعنامه شورای امنیت حمایت کرده است."

به مناسبت تشکیل یازدهمین اجلاس مشترک همکاریهای اقتصادی و فنی ایران و اتحاد شوروی هفته گذشته، "ولادیمیر گودروف" سفیر اتحاد جماهیر شوروی در تهران، در محل سفارت این کشور به این سئوالات خبرنگاران مطبوعات در زمینه همکاریهای اقتصادی دو کشور، مسایل مناقه و جنگ ایران و عراق پاسخ گفت.

سفیر شوروی در این مصاحبه با تأکید بر ثبات روابط اقتصادی، بین دو کشور گفت: ما طرفدار آن هستیم که روابط اقتصادی فیما بین اتحاد شوروی و جمهوری اسلامی ایران در عمل تحت یک اساس استوار و مطمئن متقابل توسعه یابد.

ولادیمیر گودروف در ادامه توضیحات خود، افزایش حجم مبادلات دو کشور طی یک سال و نیم را خاطر نشان ساخت و گفت: در طول سال ۸۷ در مقایسه با سال ۸۶، حجم مبادلات دو برابر شده و در برخی رشته‌های مشخص از جمله انجام کارهای مشترک برای اکتشاف نفت در ناحیه جنوبی دریا، خزر و احداث خط مشترک کشتیرانی در این دریا، از سرگیری پروازهای هواپیمایی مسافربری شوروی، به تهران، بهبود کار ذوب آهن و نیروگاه حرارتی اصفهان همچنین نیروگاه "رامین" اهواز قراردادهایی منعقد شده است.

از اخبار آن روزها...

نگاهی به روزنامه‌های واپسین ایام پیش از انقلاب

۹ سال از ۲۲ بهمن ۵۷ گذشت. این انقلاب، که خاطرات آن در ذهن تک تک آنهایی که به یادش دارند، هنوز چون خاطرات همین دیروزنده است، کم کم دارد به صفحات تاریخ می‌پیوندد. اما آیا این بدان معنی است که بر ۲۲ بهمن و درسهای آن گردو غبار می‌نشیند؟ اگر ما بخواهیم چنین نشود، چنین نخواهد شد.

۲۲ بهمن را کسانی جشن می‌گیرند و کسانی دیگر روز عزاداریش می‌دانند. تکلیف دومی‌ها روشن است. انقلابی، بساط چپاول و سرکوبگریشان را بر هم زد. دستهای پیفته بسته، پس از دهها سال با قنداق تفنگ تماشای یافت. به جای کاخ و مسند، کوچه و خیابان به سخن درآمد و سرنوشته را رقم زد. آنها، باید چنین روز سیاهی را عزای بگیرند.

ماتم ایثار، در سوگ آن چیزی است که انقلاب آن را کشت. اما ماتم دیگری هم هست؛ ماتمی در سوگ انقلاب، انقلابی که بر رویارویی‌های آن، حکومت چهل و چقاوت را بپا کردند. ماتمی که هر وقت به خاطرات بهمن ۵۷ و ماههای پیش از آن می‌اندیشی، عمیق‌تر در دلت می‌تپند و پاکینه و نغرتی سخت نسبت به قاتلان انقلاب گره می‌خورد.

آنها که انقلاب را در خون خفه کردند نیز ۲۲ بهمن را جشن می‌گیرند. ۲۲ بهمن از نگاه ایثار، نخستین گام در برقراری "ولایت فقیه" است. به تعبیری، چنین نیز هست. اما فقط به تعبیری.

تاریخ، به رویدادها، آن هم رویدادهایی به عظمت ۲۲ بهمن، ساده و یکسویه نمی‌نگرد. می‌توان به رویدادها از سکوی "آنچه شد" تکیه کرد. اما می‌توان بر آنها از جایگاه "آنچه می‌توانست بشود" نیز نظاره کرد. این دو نگرش، دو نما و دو کیفیت، از واقع ارائه می‌دهند. آیا تاریخ در خود متناقض است؟

متناقض، در خود زندگی است. آری، آن چیزی که صاحبان و پاسداران "ولایت" جشن می‌گیرند، مایه سوگاری ماست. اما همان چیزی را که به زیر کشیده شدگان را ماتم زده کرد، ما جشن می‌گیریم. همه اینها هم در همین ۲۲ بهمن است!

جنگایات خمیغی و دارو دسته‌اش از جلای ۲۲ بهمن کاسته است، آری. اما نباید گدازد. کار به آنجا رسد که ۲۲ بهمن را تنها حکومت عامه و کیسه پول جشن خود بدانند. ۲۲ بهمن از آن ماست، با همه شوکت، با همه درسهایش و با همه ضعف‌هایش این مایملک مان را پاس داریم، با نگاه نقد بدان بنگریم و گرد و غبار زمان را از زوایایش بزداییم.

روز شمار زیر، بر پایه اخبار و گزارش روزنامه‌های ۲۶ دی تا ۲۲ بهمن ۵۷، که فارغ از سانسور انتشار می‌یافت، تنظیم شده است.

۲۶ دی: دیروز اجتماع بزرگی با شرکت کارگران بگز خاور و گروهی از دانشجویان و کارگران کارخانجات مختلف در محوطه این کارخانه برپا شد. در پایان اجتماع دیروز قطعنامه‌ای به شرح زیر تصویب شد: ۱- انحلال سنجیکاهای فرمایشی وزارت کار و ایجاد سنجیکای واقعی و انقلابی... ۲- انحلال سازمان کارگران و... ایجاد اتحادیه‌های واقعی... ۷- ماهیستکی و اتحاد عمیق خود را با کلیه طبقات زحمتکش جامعه در راه سرنگونی رژیم وابسته به امپریالیسم اعلام کرده و در راه ایجاد جامعه‌ای آزاد و دموکراتیک که منافع زحمتکشان را تامین کند مبارزه می‌کنیم.

۲ بهمن: ... خمینی دیروز برای اولین بار با خبرنگاران ایرانی گفتگو کرد...
* نقش زنان در حکومت اسلامی

چگونه خواهد بود؟ ... مثلا آیا وزیر خواهند شد؟ ...

** اینجا بسته به این است که حکومتی که پیش می‌آید تکالیف را معین کند. الان وقت این حرف‌ها نیست.

* چون مرا به عنوان یک زن پذیرفته‌اید، این نشان دهنده این نیست که نهضت ما، نهضتی مترقی است، ولی دیگران کوشیده‌اند آن را عقب مانده نشان دهند. فکر می‌کنید آیا زنان ماحتملا باید حجاب داشته باشند؟ و مثلا روستی روستا داشته باشند؟

** اما اینکه شما را پذیرفتم، بنده شما را نپذیرفتم، شما آمدید اینجا و من نمی‌دانستم شما می‌خواهید بیایید اینجا که پذیرفتم. اینهم دلیل بر این نیست که اسلام مترقی است... ترقی هم به این نیست که زلفها خیال کرده‌اند...

۴ بهمن: مهدی بازرگان... دیروز در کنفرانسی مطبوعاتی نقله نظرهای خود را درباره حکومت

اسلامی این‌گونه توصیف کرد... بازگشت آیت‌الله خمینی و تشکیل شورای انقلابی مسئله موقعیت دکتر شامپور بختیار را مطرح می‌کند و این امکان که او ممکن است در صورت کنار آمدن با آیت‌الله به نخست‌وزیری منصوب شود. بازرگان در این باره گفت: "این مسئله‌ای است که اول به آیت‌الله و سپس به بختیار مربوط می‌شود. در عمل دکتر بختیار... راه حل دیگری جز استعفا ندارد مگر اینکه به ارتش متکی باشد. اما از هم اکنون می‌دانیم که ارتش دست به این خطر نخواهد زد. پس از رفتن شاه و قول‌هایی که امراء ارتش بویژه ارتشبد قره‌باغی داده‌اند می‌توان گفت که ارتش قصد کودتا ندارد... در مورد دکتر بختیار باید بگوییم... او مردی وطن‌پرست، بسیار منطقی و دارای تشخیص درست است..."

۱۱ بهمن: سنجیکای کارکنان خطوط لوله و مخابرات صنعت نفت تاسیسات رای، با انتشار اعلامیه‌ای خواستار توجه به منافع کارگران در حکومت آینده شد. در این اعلامیه آمده است: ... با توجه به سهم تعیین‌کننده کارگران، مخصوصا کارگران صنعت نفت در جنبش ضد استبدادی، حکومت آینده موظف به در نظر گرفتن منافع کارگر می‌باشد و باید هر چه زودتر در قوانین نظامانه کار تجدید نظر و سنجیکاهای فرمایشی و اتحادیه‌های تحمیلی منحل شوند.

۱۴ بهمن: مصاحبه مطبوعاتی خمینی: * آیا تا به حال تماشای رهبران ارتش داشته‌اید؟ ...

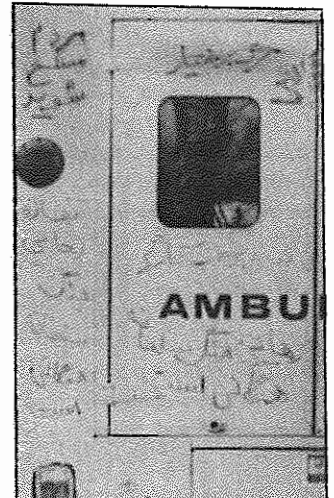

تماس فی الجمله بوده است اگر مقتضی بدانیم، باز هم تماس حاصل می‌کنیم ... ملت از آنها و آنها از ملت هستند.

۱۴ بهمن: سخنان خمینی در بهشت زهرا ... محمدرضا پهلوی، این خائن خبیث ... همه چیز را بپاد داد. مملکت ما را خراب کرد، قبرستان‌های ما را، مملکت ما را از ناحیه اقتصاد خراب کرد. تمام اقتصاد ما الان خراب و دردم ریخته است که اگر چنانچه بخواهیم این اقتصاد را بحال اول برگردانیم، سالهای طولانی ... تا تمام مردم دست بدست هم شدند، نمی‌توانند ریختگی این اقتصاد را از بین ببرند ... تمام نفت ما را به غیر دادند ... عویش را گرفتند، عوض، اسلحه‌هایی بود ... زراعت ما را هم که تمام کرده است ...

۱۶ بهمن: خبرگزاری‌ها؛ چنین به نظر می‌رسد که دیروز دو جناح مخالف در مفاصله سیاسی ایران کام‌هایی در جهت یافتن فرمولی عملی برای حل بحران جاری ایران در چارچوب دولت انقلابی موقت آیت‌الله خمینی در نقش "کابینه ساعد" برداشته‌اند ... مهدی بازرگان دیروز نقش خود را به عنوان میانجی بین بختیار و آیت‌الله خمینی ادامه داد و گفته می‌شود که وی مذاکراتی با شخصیت‌های بلند پایه نظامی به عمل آورده است ... خبرگزاری آسوشیتدپرس به نقل از منابع آگاه گفته است که بازرگان در ۷۲ ساعت گذشته با آیت‌الله خمینی و بختیار و دست‌کم با دو تن از نظامیان بلند پایه دیدار کرده است.

۱۶ بهمن: استاد مطهری یکی از شخصیت‌های مذهبی نزدیک به امام ... گفت: بختیار و مهندس بازرگان آشنایی دیرینه با یکدیگر دارند ... ممکن است از طریق دوستان مشترک با

یکدیگر تماس بگیرند.

۱۶ بهمن: مجله آمریکایی تایم گزارش داد دیپلمات‌های آمریکایی تماس‌هایی با تعدادی از نزدیکان آیت‌الله خمینی در فرانسه و ایران برقرار کرده‌اند. ویلیام سالیوان، سفیر آمریکا در تهران، به زیردست‌هایش توصیه کرده با رهبران مخالف و نزدیکان آیت‌الله خمینی تماس‌هایی برای گفت و شنود برقرار کنند. تایم می‌نویسد تماس‌های دیپلمات‌های آمریکایی با حسن استقبال اطرافیان آیت‌الله روبرو شده است و ایشان تاکید کرده‌اند که هنوز برای بهبود روابط میان رهبر شیعیان و آمریکا دیر نشده است. تایم می‌افزاید مهدی بازرگان یکی از مشاوران نزدیک خمینی که سیاستمدار مجرب فیوضت اخیرا به مقامات آمریکایی تاکید کرده است که برقراری روابطی با واشنگتن "مسلم‌میسر" است.

۱۶ بهمن: اعلامیه سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران، ... گفتگوان فرمان ما با تشکل سفیدکای مشترک کارکنان صنعت نفت یک کام دیگر در جهت برقراری حاکمیت مردم و بیرون ریختن امپریالیسم آمریکا و نوکرائش از میهن به پیش برداشته‌اند ... شورای واقعی انقلاب ایران و قدرت واقعی انقلاب ایران باید از دل این کمیته‌ها که نخستین آن کمیته سفیدکاهای مشترک کارکنان صنعت نفت است، شکل گیرد و پدید آید.

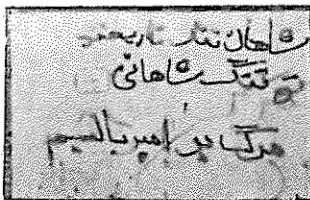
۱۷ بهمن: خمینی در معرفی

بازرگان به عنوان نخست‌وزیر: ... من که ایشان را حاکم کرده‌ام یک نفر آدمی هستم که به واسطه ولایتی که از طرف شارع مقدس دارم این را قرار داده‌ام. ایشان واجب‌الاتباع است. ملت باید از او اتباع کند. یک حکومت عادی نیست، یک حکومت شرعی است. باید از او اتباع کند. مخالفت با این حکومت مخالفت با شرع است.

۱۸ بهمن: سفیدکای مستقل بافنده سوزنی تهران با انتشار اطلاعاتی، تشکیل سفیدکاهای اتحادیه‌های واقعی را ضرورت روز دانست.

۱۹ بهمن: ارتشبد قره‌باغی، رئیس ستاد بزرگ ارتشداران، دیروز در فضای ... باردیگر بر نقش غیرسیاسی ارتش تاکید کرد.

۲۱ بهمن: کارگران جنرال موتورز ایران ... طرحی برای تشکیل "شورای کارگری" و وظایف آن ارائه داده‌اند ... وظایف شورای کارگران جنرال موتورز عبارت است از: ۱ - دفاع از خواسته‌ها و منافع کارگران در مقابل کارفرما. ۲ - جلوگیری از اخراج و بیکار کردن کارگران. ۳ - جلوگیری از تعطیل کارخانه بدون پرداخت حقوق کارگران. ۴ - بوجود آوردن و اداره صندوق اعتصاب کارگری. ۵ - اداره شرکت تعاونی در کارخانه. ۶ - رسیدگی به وضع بیمه و بهداشت کارگران و محیط کار. ۷ - همکاری و تماس گرفتن با شورای کارگران

کارخانه‌های دیگر و کوشش برای درست کردن یک تشکیلات سراسری کارگران ایران برای دفاع از منافع طبقه کارگر ایران ...

۲۲ بهمن: در شهرهای تهران که از بریشب آغاز شده است، چریک‌ها در قالب شبرد شرکت داشتند. آنها به مردم اسلحه می‌دادند، به آنها می‌آموختند چگونه بجنگند و در کنار سربازان نیروی هوایی می‌جنگیدند. شرکت چریک‌ها در مبارزه از ساعت ده صبح دیروز حدت بیشتری گرفت. در این ساعات بدنبال پخش خبر گسترش مبارزه در یادگان فرح آباد و اطراف آن، صف طویل تقارن‌کنندگان که به مناقبت سالروز سیاهکل پیاده‌روی می‌کردند متوقف شد و در بلندگوازمه چریک‌ها خواسته شد به صف مبارزه بروند. لخته‌ای بعد گروهی از صف جدا شدند و با موتور سیکلت از محل دور شدند ... خبرنگاران کیهان عصر

دیروز چند چریک را در خیابان شاهرضا مقابل دانشگاه دیدند که سوار بر موتور سیکلت حرکت می‌کردند. روی بازوی آنها نوشته شده بود: "چریک فدایی خلق" ●

فدائیان

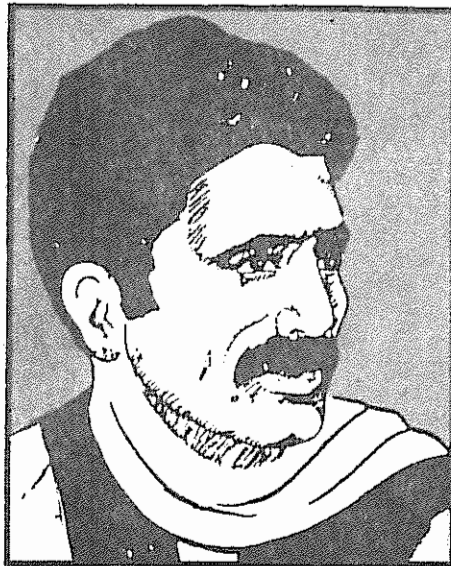
و قیام پر شکوه خلق

به نقل از کار ۱۹ بهمن ۱۳۵۸

سرانجام پس از ماه‌ها مبارزات خونین روزهای پرشکوه قیام فرا می‌رسد. گارد مزدور شاه در شب ۲۱ بهمن ماه به پادگان نیروی هوایی که همافران قهرمان میهن در آن بودند، حمله‌ور گشت. هدف دشمن از حمله به اصطلاح برق آسای خود به پادگان نیروی هوایی درهم شکستن مقاومت همافران، کشتار پرسنل انقلابی ارتش و سپس کشتار وسیع مردم در سراسر میهن و سرکوب کامل جنبش خلق‌های ایران بود. سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران به محض حمله لشکر گارد به پادگان نیروی هوایی برای درهم شکستن مقاومت لشکر گارد و حمله به پادگان‌ها و کلانتری‌ها بسیج شد.

تاریخ در روز ۲۱ بهمن ۱۳۵۷ مسئولیتی عظیم بسر دوش سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران گذاشت. مسئولیتی که سازمان ما با

افتخار تمام آن را به عهد گرفت. روز ۲۱ بهمن، سازمان به مناسبت سالگرد حماسه سیاهکل، تولد سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران، همه نیروی خود را در دانشگاه تهران گردآورد و بود و این فرصتی تاریخی بود برای اعزام رفقایی فدائیی به جبهه نبرد با ارتش و تسخیر پادگان‌های دشمن. در روز ۲۱ بهمن هنگامی که چند تن از رهبران سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران سلسل به دست از کتار صاف عظیم راهپیمایی فدائیان خلق گذشتند و از رفا خواستند برای درهم شکستن مقاومت لشکر گارد و حمله به پادگان‌ها آماده شوند، بوی عطر قیام فضای تهران را پر کرده بود. دامنه قیام به سرعت گسترش یافت. جشن توده‌ها بود و فدائیان در این جشن پرشکوه کارگران و زحمتکشان میهن، جان خود را کمترین هدیه‌ای یافتند که به پای این جشن بریزند. بسیاری

فدائیی شهید قاسم سیادتیی

از هواداران و اعضاء سازمان در روزهای قیام حتی برای یک لحظه هم چشم برهم نگذاشتند و شب و روز با دشمن جنگیدند. دست‌های سرخ آزادی را که از خون بهترین رفقای فدائیی طراوت گرفته بود، به پای خلق کبیرمان تقدیم دارند. رفیق شهید قاسم سیادتیی از رهبران سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران، از نخستین احظات حمله لشکر گارد به پادگان نیروی هوایی تساهل‌های که در جریان رهبری عملیات تسخیر مرکز رادیو در باگرد پلکان طبقه سوم ساختمان مرکزی رادیو به شهادت رسید، نزدیک ۴۰ ساعت بدون یک لحظه استراحت، عملیات واحدهای رزمنده فدائیی را فرماندهی کرده بود.

آری، در حالی که بازرگان‌ها و بهشتی‌ها از مردم می‌خواستند دست از قیام بردارند تا ارتش سرمایه‌داران آسیب نبیند، در حالی که عناصر مرتجع در خیابان‌ها مردم را به آرامش دعوت می‌کردند، فدائیان خلق، جوشیده‌اند، دوشادوش و پیشاپیش مردم، آنان را برای فتح دزهای ارتش ضد خلقی به سوی پادگان‌ها فرا می‌خواندند. خبر راهپیمایی عظیم سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران و سوق دادن انبوه مردم شرکت کننده در راهپیمایی به سوی جبهه نبرد مثل برق در همه جای میهن بیجید و ایس رهمنودی بود برای همه اعضاء و هواداران سازمان و همه مردم مبارز میهن در

سراسر ایران. هزاران تن از مردم مبارز میهن و اعضاء و هواداران سازمان در سراسر ایران به پادگان‌ها و مراکز ارتش دست پرورده امپریالیسم امریکا هجوم بردند و در ظرف دروز در میان بهت و حیرت جهانیان یکی از سرگوبگرتترین و منفورترین ارتش‌های دست پرورده امریکا ارتشی که دهها هزار تن از هم‌میهنان ما را به شهادت رسانیده و مجروح ساخته بود، ارتشی که خیلی‌ها آن را شکستناپذیر می‌دانستند، ارتشی که برای سرکوب خلق‌های ایران و سرکوب خلق‌های منطقه سازمان داده شده بود در برابر نیروی لایزال خلق‌های ایران و علی‌رغم همه تلاش‌های رمیدگان از قیام شکست خورد و با قیام توده‌ها

زانبه در آمد. صدها رهرو فدائیی به شهادت رسیدند و با خون خود پیوند فدائیی را با خلق‌های میهن جاودانه ساختند. نقش برجسته سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران در این قیام پرشکوه پیوند فدائیان را با طبقه کارگر قهرمان میهن و سایر زحمتکشان و نیروهای ترقیخواه استوارتر و عمیق‌تر ساخت.

نام فدائیی، نام حماسه سیاهکل، با قیام پرشکوه خلق برای همیشه پیوند خورد و بدینسان یکی از آرزوهای شهدای سیاهکل و همه شهدای فدائیی تحقق یافت. فدائیی بیش از پیش در قلب پر تپش طبقه کارگر

قهرمان ایران و همه زحمتکشان میهن جای گرفت. امپریالیسم و سرمایه‌داری وابسته به آن در تپش زندگی بخش این قلب بزرگ، مرگ خود را می‌بینند و از این رو با تمام وجود خویش به سوی آن آتش گشودند. مبارزه خلق‌های ایران علیه دشمن در ادامه خویش این قلب پر تپش را بر توان ترمی سازد و پیروزی خلق را بردشمنس نوید می‌دهد.

روز ۲۲ بهمن، هنگامی که رادیو تلویزیون در اختیار مردم بود، ما پیامی برای آن فرستادیم که از تلویزیون خوانده شد. سخن را با تکرار آن پیام که عطر قیام را در خود دارد به پایان می‌بریم:

"خلق‌های قهرمان ما امروز انقلاب رهایی‌بخش ایران را با خون خود بارور ساختند و سرانجام دزهای ارتش مزدور را که تسخیرناپذیر می‌نمود، یکی پس از دیگری فتح کردند. پادگان‌ها، کلانتری‌ها، ایستگاه‌های رادیو و تلویزیون و مجلس همگی سقوط کردند.

از آغاز تا به امروز این بزرگترین وقعی‌ترین پیروزی خلق قهرمان ما است. پیروزی‌های انقلابی با سقوط پادگان‌های ارتش و شدن توده‌های ستمکش استوار گشت. ارتش، حربه اصلی امپریالیسم و نوکرانش به نیروی شکوهمند جان‌نسیازی توده‌های مردم درهم شکست و می‌رود تا فردا ارتش خلق بنیان گیرد.

شکوفه‌های انقلاب در دامان زحمتکشان خلق بارور گشتند و خرمن گل‌های آزادی را در سراسر میهن در قلب مادران و خواهرانی که خون عزیزانشان راهگشای آزادی خلق ستمکش ایران شد، نشانند.

سازمان چریک‌های فدائیی خلق ایران بزرگترین افتخار خود می‌داند که امروز

دوشادوش همافران دلیر و قهرمان و مجاهدان، این رزمندگان راستین راه‌انگیزی خلق با پشتیبانی شورانگیز میلیون‌ها توده‌مردم در سقوط پادگان‌ها، کلانتری‌ها و رادیو تلویزیون خون رفقای فدائیی را

به پای پیروزی مردم تقدیم داشته‌است. روزهای آتی را با تسخیر و نابودی کامل هم سنگ‌های ارتجاع در هر کجای میهن که هستند، جشن گیریم و به نیروی خلق زحمتکش انقلاب را تا پایان به پیش

رانیم ●

فدائیان خلق به مردم آموزش نظامی می‌دهند

از «خطبه توبه»، خامنه‌ای

پس از آنکه خمینی خامنه‌ای را سرچایش نشانده و چماق «ولایت فقیه» را بر سر او کوبیده، به دستور خمینی، رئیس‌جمهورش در نماز جمعه تهران، «خطبه توبه» ای خواند و در آن گفت که بدون اجازه ولایت فقیه آب هم نتواند خورد. خامنه‌ای در توضیح اختیارات «ولی امر» اظهار داشت:

«مجلس شورای اسلامی که قانون وضع می‌کند... اعتبارش به اتکاب و ولایت فقیه است. قوه مجریه هم اعتبارش به اتکاب و امضا و تنفیذ ولی فقیه است که اگر ولی فقیه اجازه ندهد و تنفیذ و امضا نکند نام این دستگاه‌هایی که در

تواضع آخوندی

در جلسه اول بهمن مجلس آخوندی، خلخالی در مخالفت با نطق ثوری نطقی ایراد کرد. وی خطاب به ناطق ثوری گفت:

«شما مسلماً باید از من قبول بکنید که بالاخره من از شما عالم‌تر هستم، حالا تقوا مساله دیگری است. عده‌ای می‌گویند شما تقوا نداشتید. عده‌ای هم می‌گویند خلخالی تقوا ندارد. آن مساله دیگری است و حکومتش با کرام الکاتبین است که ما چه موجودی هستیم... شاخودت را

نیویورک

او می‌مکد طراوت گلها و بوته‌های افریقا را،
او می‌مکد تمام شهید گلهای آسیا را،
شهری که مثل لانه زنبور انگبین،
تا آسان کشیده
و شهید آن: دلار.

یکروز،
در هُرم آفتاب کدامین تموز،
موم تو آب خواهد گردید،
ای روسپی عجزوز؟
شهبی کد کنی

از «اندیشه متی»

برتولت
نمایشنامه‌نویس و شاعر بزرگ آلمانی،
با استفاده از ترجمه انگلیسی متن
چینی «اندیشه‌های متی»، از آثار
بسیار کهن فلسفه چینی، و افزودن
افکار جدید و جانشین کردن تمثیل‌های

در گردش حالها

می-ین-له می‌گفت: در واقع جمله‌هایی چون «باران خوب است» یا «باران بد است» خیلی کوتاه‌اند. اگر بارانی که بذر جوان می-خواهد تا نخشکد، زیاد ریزش کند، بذر خفه می‌شود.
مثال دیگر: اگر صفحه حساس عکاسی را زیاد نور دهند اول خاکستری و بعد سیاه می‌شود. حال اگر نور بیشتری به آن بناید باز خاکستری می‌شود. بنابراین جمله‌ای مانند «نور صفحه حساس عکاسی را سیاه می‌کند» غلط است.

کاربرد ابلهانه مغزهای بزرگ

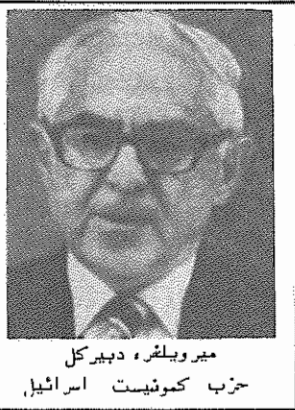
نویسنده‌ای به نام فیهو-وانگ به متی گفت: چرا روشنفکرها دور از صف مبارزه شما ایستاده‌اند و عاقلترین مغزها اندیشه‌های شما را غلط می‌دانند. متی در پاسخ گفت: مغزهای بزرگ را می‌شود بسیار ابلهانه به کار برد. این کاری است که هم قدرتمندان و هم نازندگان مغزهای بزرگ می‌کنند. در واقع برای برپا داشتن احمقانه‌ترین و سست‌ترین ادعاها یا نظام‌ها، نکرهای قوی را اجاره می‌کنند. کوشش مغزهای اندیشمند برای یافتن حقیقت نیست. اینها سعی دارند که راضی برای بهره‌کشی از ناحق بیابند. اینها در پی رضایت خاطر خود نیستند. شکم که راضی شد برایشان کافی است.

مشکل تشخیص زور

امروزه خیلی‌ها حاضرند با ظلمی که به بی‌پناهان می‌شود مبارزه کنند. ولی آیا آنها می‌توانند ظلم را بازشناسند؟ تشخیص بعضی انواع ظلم آسان است. وقتی مردم را به خاطر ترکیب دماغ یا رنگ مویشان لگدمال می‌کنند، اعمال زور برای خیلی‌ها آشکار است. هم این طور وقتی کسانی را در زندانهای متعفن می‌اندازند. ولی مگر نه این است که ما در اطراف خود همه جا مردمی را می‌بینیم چنان نزار که گویی با تسه فولادی شلاقشان زده‌اند؛ مردمی که در سی سالگی قیافه پیران شکسته را دارند. اما بیدادگری کجا است؟ مردمی سالهای سال در زاغه‌هایی زندگی می‌کنند که مطبوع‌تر از سلول زندان نیست و امکان رهایی از آنها هم بیش از امکان رهایی از زندان نیست. ولی کو زندانبانی که در جلو زاغه‌ها ایستاده؟ ستم‌دگانی از این قبیل بی‌نهایت زیادتر از کسانی هستند که در روز معلومی شکنجه شده‌اند و یا در زندان شناخته‌ای فرو رفته‌اند.

فرازی نوین در مبارزه خلق فلسطین

بقیه از صفحه آخر

میر وبلقره، دبیر کل
حزب کمونیست اسرائیل

خود بیگیرتر شود. اگر چه حیات نمایندگی آمریکا شورای امنیت سازمان ملل علیه تصمصیم دولت اسرائیل مبنی بر اخراج تعدادی از فلسطینی‌ها رای داد اما در نیمه دسامبر، یعنی دقیقاً در زمان اوج گرفتن سیاست ترور در مناطق اشغالی، یک قرارداد تازه بین آمریکا و اسرائیل در زمینه کمکهای استراتژیک و نظامی به اسرائیل در واشنگتن امضا شد.

* در پایان پرسی در مورد حزب کمونیست اسرائیل. شما چگونه در پارلمان و خارج از آن از امکانات خود برای کمک به خلق فلسطین، استفاده می‌کنید؟

* حزب کمونیست اسرائیل و متحدین آن در جبهه دمکراتیک "خاداش" از همان روزهای آغاز قیام در تل‌آویو و شهرهای دیگر یک سلسله راهپیمایی و تظاهرات سازمان دادند. فراکسیون جبهه خاداش در کنست (پارلمان اسرائیل) به حکومت رای عدم اعتماد داد. فراکسیون سدیکی کارگری هیستادروت و رئیس آن بهنجامین گورش که عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست اسرائیل است، خواهان اقدامات سدیکیایی علیه سیاست ترور اشغالگران و همبستگی بازحمکنان عرب شد. حزب کمونیست از جبهه خاداش بازدیدهای متعددی از مناطق اشغالی را ترتیب دادند که در آنها عده زیادی از شهروندان به فشانه همبستگی با خلق فلسطین شرکت جستند. آنها با فلسطینی‌ها در شهرها و اردوگاههای مناطق اشغالی دیدار و گفتگو کردند.

طبق تصمصیم کمیته مرکزی، حزب کمونیست و متحدین آن در آکسیونهای "روز صلح" که به ابتکار ما تعیین شده بود شرکت جستند. ما در روز ۲۱ دسامبر که روز اعتصاب سرتاسری اعراب ساکن اسرائیل بود، در حمایت از این اعتصاب فعالیت وسیعی داشتیم.

شده اند.

از یک سو چنین گرایشهایی دیده می‌شود و از سوی دیگر ما شاهد افراطی‌گری بیشتر نیروهای دست راستی و ناسیست هستیم. آنها می‌خواهند که بر شدت سرکوب و حشیانه خلق فلسطین بیفزایند. عناصر بسیاری از این جماعت - از جمله دسته‌ای از مقامات حکومتی نظیر یوسف تاییرا که وزیر است و یا میکائیل دکل قائم مقام "وزیر دفاع" خواهان راندن جمعی فلسطینی‌ها از موطنشان هستند. در حزب کارگر نیز این صدا بلند است که اگر فلسطینی‌ها با سیاست اشغال سازند و باز با صلح‌طلبان اغتشاش به پا کنند، باید در انتظار یک تراژدی، همانند سال ۱۹۴۸ باشند.

* در پرتو حوادث اخیر، نظیر شما در مورد تشکیل کنفرانس صلح خاور نزدیک از جانب سازمان ملل متحد و با شرکت مساوی الحقوق اسرائیل و سازمان آزادی بخش فلسطین چیست؟

* حوادث اخیر در مناطق اشغالی، چه خیزش خلق و چه تقلب برای سرکوب آن، تلاش برای تشکیل این کنفرانس وزیر نظر سازمان ملل را شدت بخشیده است. اکنون حتی کشورهای سرمایه داری، به استغنا از آمریکا، از این تلاش پشتیبانی میکنند. حکومت اسرائیل کاملاً علیه این روند است. شامیر، رئیس حکومت حزب لیکود حاضر نیست یک کلام نیز در موافقت با این روند سخن گوید. برز، وزیر امور خارجه و قائم مقام شامیر از حزب کارگر پیش شرطهایی می‌گذارد که با موضع مخالفت با تشکیل کنفرانس صلح، تفاوتی ندارد. برز می‌خواهد یک مجمع آشتی‌کنان "بین‌المللی" بدون شرکت سازمان آزادی بخش تشکیل دهد تا در پوشش آن مستقیماً به مذاکره با اردن بپردازد. او همچنین مخالف عقب نشینی کامل اسرائیل از مناطق اشغالی است.

این مخالفت خواهی‌ها راه تشکیل به عنوان مثال یک کنفرانس تدارکاتی بین‌المللی را مسدود نمی‌سازد. مبارزه فیروهای طرفدار صلح در اسرائیل، مبارزه توده‌های فلسطینی و حمایت گسترده بین‌المللی از خواسته‌های هر خلق فلسطین قادر است سیاست دولت اسرائیل را تغییر داده و این دولت را انارکزیر کند که به شرکت در کنفرانس صلح تن دهد.

حمایت همه جانبه آمریکا از اسرائیل باعث شده است که دولت در پی گرفتن سیاست خیره رانه کنونی

دست مزدوران کشته شد. از سر نوشت ۲۰ کودکی که به توسط گروههای فاشیستی صیونیست از یک اردوگاه ربوده شدند همینان خبری در دست نیست. دولت اسرائیل دانشگاهها و مدارس عالی عربی را در مناطق اشغالی به حالت تعطیل در آورده و در آنها سرباز مستقر کرده است.

حزب کمونیست اسرائیل رویدادهای هفته‌های اخیر در مناطق اشغالی را فرازی تازه در مبارزه خلق فلسطین ارزیابی می‌کند. این ارزیابی را میر وبلقره دبیر کل حزب کمونیست اسرائیل در مصاحبه با هانس لبرشت یک روزنامه‌نگار آلمانی ارائه داده است. در زیر بخشهایی از این مصاحبه را می‌خوانید.

مصاحبه با میر وبلقره دبیر کل حزب کمونیست اسرائیل

از جمله علل بلاواسطه خیزش اخیر روند پیش‌رونده احیای وحدت در صفوف سازمان آزادی بخش فلسطین است. این امر خود آگاهی توده‌های فلسطینی را تقویت کرده است. کنفرانس کشورهای عربی در امان نیز در این امر موثر بود. در این کنفرانس مجدداً بر حقوق خلق فلسطین تأکید شد و همچنان گفته شد که سازمان آزادی بخش فلسطین، یکنانه نماینده مشروع و قانونی فلسطینیان است.

* مدام بر شمار آن دسته از یهودیان اسرائیل که معتقد به سیاست حکومتداری و از مذاکره با فلسطینی‌ها و نماینده آنها یعنی سازمان آزادی بخش فلسطین پشتیبانی میکنند، افزوده می‌شود. در این راستا چه چشم اندازهایی کشوده می‌گردد؟

* قیام خلق فلسطین از یک طرف و از طرف دیگر سرکوب و حشیانه آنان، دو گرایش را در جامعه اسرائیل تشدید کرده است. از یک سو این گرایش در جامعه اسرائیل پدید آمده داد. سیاست اشغالگری و مجموعه سیاست حکومت بی‌گمان فاجعه‌ای برای اسرائیل به دنبال خواهد داشت. در این راستا بسیاری کسان از دولت انتقاد می‌کنند و درخواستهایی تأکید دارند که تا اکنون فقط ما کمونیست‌ها مطرح می‌کردیم. مایلیم در اینجا به موضوع دیگری نیز اشاره کنم. اکنون تعداد زیادی از جوانان اسرائیلی به دلایل وجدانی از خدمت در مناطق اشغالی سرباز می‌زنند. این موضوع را اخیراً ۶۰ جوان دیپلمه که به خدمت سربازی فراخوانده شده بودند، صریحاً اعلام کردند. ۱۶ افسر، سرباز و نیروی احتیاط دیگر نیز این موضوع را اعلام کرده‌اند. دو نفر از آنان بهمین دلیل به زندان انداخته

* جنبش مقاومت در اردن غربی، بیت المقدس شرقی و نوار غزه کسرتدگی و عنق بی‌سابقه‌ای یافته است. ارزیابی شما از این موضوع چیست؟ علل دراز مدت و همچنین بلاواسطه رویدادهای تازه کدامند؟

* رویدادهایی که ما اکنون در مناطق فلسطینی اشغال شده از سوی اسرائیل مشاهده می‌کنیم فرازی کیفی نوین را تشکیل می‌دهند که در ۲۰ ساله گذشته بی‌نظیر بوده‌اند. ما اکنون می‌توانیم از یک خیزش توده‌ای دامن گستر علیه سیاست اشغال و فشار برای رهایی ملی و استقلال تمام خلق فلسطین سخن گوئیم. پاسخ دولت اسرائیل و ارگانهای اشغالگری این دولت به خیزش خلق نشان می‌دهد که حکومت اسرائیل همچنان دچار چنین ضد فلسطینی است و می‌کوشد مساله فلسطین را با سرکوب "حل" کند خلق فلسطین در هفت هفته اخیر به پا خاست و نشان داد که از دادن قربانی، از دادن زخمی، از اسارت و از شکنجه‌های وحشیانه هراسی ندارد. این موضوع شاهدهی است بر شکست محتوم سیاست دولت اسرائیل.

علت اصلی خیزش توده‌ای تازه را در آن باید جست که اکنون بیش از ۲۰ سال است که اشغالگران حقوق انسانی خلق فلسطین را زیر پا نهاده‌اند و می‌خواهند به این خلق زندگی در زیر سربازیه اشغال و فشار را تحمیل کنند.

محافل حکومتی در اسرائیل مدتها بر این گمان بودند که زندگی در زیر سربازیه اشغالگران باعث خواهد شد که خلق فلسطین در دراز مدت سر نوشت خود را همین بپندارد و از حفظ هویت خود چشم ببوشد. شرکت فعالانه نسل جوان فلسطینی در مبارزه، پرده این توهم را دردم می‌درد.

افغانستان :

خصلت انساندوستانه اندیشه مصالحه

شماره ۱ نشریه "مسائل صلح و سوسیالیسم" مقاله‌ای با عنوان فوق به قلم دبیرکل حزب دمکراتیک قباچ و رئیس جمهوری افغانستان درج کرده است. این نشریه در شرح کوتاهی پیرامون زندگی نجیب‌الله نوشته است. "نجیب‌الله (متولد ۱۹۴۷) از سالهای جوانی در مبارزه انقلابی شرکت داشت. وی از ۱۹۶۵، هنگامی که دانشجو بود، به عضویت حزب

دمکراتیک خلق افغانستان (ح. د. خ. ا) درآمد. وی پس از پیروزی انقلاب آوریل در افغانستان، دبیر کمیته حزبی شهر کابل بود و سپس به عنوان سفیر، نمایندگی کشورش را در ایران برعهده داشت. وی چندین سال ارگانه‌های امنیت دولتی را رهبری می‌کرد. او در سال ۱۹۸۱ به عضویت دفتر سیاسی کمیته مرکزی و در سال ۱۹۸۵ به عنوان دبیر کمیته

مرکزی ح. د. خ. ا برگزیده شد. نجیب‌الله در میانه‌های پلنوم کمیته مرکزی در ماه مه ۱۹۸۶ به سمت دبیرکل کمیته مرکزی ح. د. خ. ا انتخاب شد. او از نوامبر ۱۹۸۷، رئیس جمهوری افغانستان است. نظر به اهمیت که روندهای جاری در افغانستان دارد، نظر خوانندگان "اکثريت" را به ترجمه مقاله رهبر ح. د. خ. ا جلب می‌کنیم.

در طول سالها، رویدادهای افغانستان بی‌اختیار در وهله اول کژارشا دربارۀ نبردها در جبهه‌ها، جنگ اعلان شده‌ای را تداعی می‌کرد که توسط نیروهای ضدانقلاب با حمایت دولتهای امپریالیستی و عوامل منطقه‌ای آنها علیه ما به راه انداخته شده است. اما امروز از کشور ما هر چه بیشتر در رابطه با تلاش در جستجوی راههایی برای تامین صلح نام برده می‌شود. اهداف سیاست مصالحه ملی که از سوی ح. د. خ. ا اعلام شده است، سه فهم، روشن و مشخص؛ پایان دادن به برادرکشی که اکنون تقریباً ۱۰ سال است میهن ما را زجر می‌دهد و میلیونها افغانی از آن لطمه جسمی و روانی می‌بینند. ریشه‌های این روند را باید در قلوب هم‌میهنان من جستجو کرد. حزب ما با توجه به امیدهای مردم، بدین امیال شکلی نظری و سازمانی داده است که سیاست مصالحه ملی نامیده می‌شود.

فدائیت می‌تواند تحت امروز در کشور ما خانه‌ای وجود ندارد که زیرسقف آن این گام شرافتمندانه مورد بحث واقع شده باشد. مردم افغان دیگر از خونریزی خسته شده‌اند و نمی‌خواهند به سوی هم شلیک کنند.

جنگ به ما صدمات بزرگی وارد آورده است. اگر تنها آنچه را منقحر شده، سوخته یا با خاک یکسان شده است به حساب آوریم، به رقمی بیش از ۵۰ میلیارد افغانی (یک میلیارد دلار) می‌رسیم. صدها روستا ویران شده، بیش از ۲ هزار مدرسه و بیمارستان تخریب گردیده، کار در بسیاری از پروژه‌های اقتصادی فلج گشته و تولید کشاورزی، به طرز فاحشی کاهش یافته است. ۱۴ هزار کیلومتر خط تلفن و نیمی از خطوط انتقال برق نابود شده است. اما چگونه می‌توان هزاران و هزاران زندگی انسانی را که به هدر رفته، رنجهای مجروحان و معلولان و اشکهای زنان افغانی را که به نشانه سوگ پدران و شوهران، پسران و برادران خود چادر سیاه پوشیده‌اند، سنجید؟ نباید از یاد برد که سنگ آبیاب جنگ در وهله اول کل سرسبز مردم ما - جوانان - را متلاشی می‌کند و بدین ترتیب کشور را از آینده خود محروم می‌سازد.

رسانه‌های گروهی غرب اغلب می‌کوشند چنین وانمود سازند که مردم افغان قربانی اختلاف نظرهای خود شده‌اند. اما این جنگ، جنگی داخلی نیست، بلکه از خارج به خلق تحصیل شده است، از سوی کسانی که ضدانقلاب را تغذیه می‌کنند و رویای این را در سر می‌پروراندند که کشتار را "تا آخرین افغانی" ادامه دهند. در سالهای گذشته ایالات متحده و متحدان آن در مجموع ۴ میلیارد دلار برای دامن زدن به خصومت‌ها در افغانستان صرف کرده‌اند. و دقیقاً همین "باران طلا" که به جیب‌های

رهبران پاندهای ضدانقلابی جاری است، در سرزمین ما به ترکی از موشکها و خمپاره‌ها که مرگ و ویرانی می‌آورد، تبدیل شده است. پیشرفت اجتماعی و سیاسی‌ای که تقریباً یک سال پیش آغاز شد، به تدریج نیرو می‌گیرد. بدر صالحي که ما برانگیزه ایم، شمر داده است. مشی ح. د. خ. ا و دولت مبنی بر خودداری از توسل به ابزارهای نظامی در حل مسائل، آمادگی گفتگو و توافقها، معقول، چشم‌پوشی از انحصار قدرت و تصویب قانون احزاب، فراخوان به تشکیل یک دولت ائتلافی، قانون اساسی جدید - این همه جزئی از یک برنامه واحد و بی‌بیکار است و بخش مهمی از نیروهای مخالف را - اگر چه به کندی و با احتیاط - اوداشته است که به مذاکرات تن دهند.

در این دوره ۲۲۰ روستا از راه سالمیت آمیز آزاد شدند. قدرت خلق امروز در بیش از ۹ هزار روستا، ۴۵ شهر، از جمله در همه ۲۹ مرکز استان، در ۲۱۴ بخش و ضاحیه، یعنی در بخش اعظم بخش قابل سکونت کشور، برپا شده است. ۱۰۰ هزار تن از هم‌میهنان ما به کشور بازگشته‌اند، و اگر مقامات پاکستانی و ایرانی در راه پناهندگان افغانی موانعی ایجاد نمی‌کردند، این رقم بسیار بالاتر می‌بود. بیش از ۲۰ هزار شورش از تقریباً ۲۰۰ گروه، دست از مبارزه مسلحانه کشیده‌اند. آنها همراه با ۱۱۰ هزار نفر دیگر، به زندگی عادی باز گشته‌اند. در ارگانه‌های محلی قدرت و در کمیسیونهای مصالحه ملی، بیش از ۶ هزار عضو سابق گروههای ضدانقلابی فعالیت دارند.

البته این ارقام مهمترین نکته را بازتاب نمی‌دهد: اعتقاد مردم به امکان تعویض سلاح با ابزار کار، بازسازی روستاهای ویران شده، حفر آبراه‌های جدید، کشت زمینهای

آن سالها بدری ثروثیده است، بلکه مملو از عین و ترکش شیاره بوده و نه از آب، بلکه از خون سیراب شده است.

همانگونه که انتظار می‌رفت، ابتکارات ما روند تجزیه در اردوی اپوزیسیون را تقویت کرده و کینه بخش افراطی ضدانقلاب را برانگیخته است. رهبران "ائتلاف هفت گانه" پیشاور (مهمترین سازمانهای دشمن که در پاکستان لانه کرده‌اند) به دعوت آتش‌بس پاسخ ندادند. آنها حتی مناطقی را به ویژه در شرق و جنوب شرقی کشور بیش از پیش زیر آتش گرفتند و به راهزنی و اعمال قهر ادامه می‌دهند. ایشان خود را به دست خود از روند تحول خارج می‌کنند.

مشی مصالح ملی بدون تردید تاثیر مساعدی بر به حرکت درآوردن اقتصاد داشته است. در سال گذشته، فرخ رشد تولید صنعتی به بیش از ۱/۴ برابر نرخ رشد متوسط سالانه در دوره پس از انقلاب رسید.

علیرغم دشواریهایی که بر اثر موقعیت پیچیده نظامی و سیاسی بوجود آمده است، و علیرغم لطمات مادی عظیمی که فکر آن رفت، کشور در مهمترین شاخص‌های اقتصادی از وضعیت پیش از انقلاب فراتر رفته است. مثلاً ظرف ۵ سال گذشته تولید ناخالص ملی ۱۸ درصد و درآمد ملی ۱۰ درصد افزایش یافته و سرمایه‌گذاریها در عرصه تولید و در عرصه اجتماعی تقریباً دو برابر شده و از ۱۲ میلیارد به ۲۲/۷ میلیارد افغانی رسیده است.

در صنعت، همکاری نزدیک ما با کشورهای سوسیالیستی، به ویژه اتحاد شوروی، تعیین کننده روند رشد است. در واحدهایی که به کمک اتحاد شوروی بنا شده‌اند بیش از ۶۰ درصد کل تولید صنعتی انجام می‌گیرد. همچنین چکسلواکی، جمهوری دمکراتیک آلمان، بلغارستان، لهستان، رومانی و مجارستان حمایت فزاینده‌ای از رشد اقتصاد ما به عمل می‌آورند.

ما به کشاورزی که از جنگ بیشترین صدمات را دیده است توجه ویژه‌ای مبذول می‌داریم. مشی عمومی در این عرصه کمابان عبارت است از معو بقایای فئودالی و ادامه اصلاحات ارضی و آبی به سود توده دهقانان. حل عادلانه مسئله دهقانی همواره در همه جا اساس تحولات ملی - دمکراتیک را تشکیل می‌دهد. ماتحول مناسبات اجتماعی - اقتصادی در یقینه در صفحه بعد

خصلت انساندوستانه

بقیه از صفحه قبل

روستای افغانستان و از این طریق امکان افزایش سطح زندگی دهقانان را شرط اصلی موفقیت سیاست مصالحه ملی و گسترش پایگاه اجتماعی انقلاب آوریل می‌دانیم.

مدارس و بیمارستانها، مناطق مسکونی، کتابخانه‌ها، موزه‌ها و سینماهای جدید الاحداث باژتابی از توجه حزب و دولت به نیازهای مردمند. این امر که در ۲۵ هزار کلاس سوادآموزی بیش از نیم میلیون نفر شرکت دارند، با یک مدال مورد تقدیر یونسکو قرار گرفت. و این همه، در شرایط جنگ انجام می‌گیرد، در حالی که ما ناچاریم سه پنجم بودجه دولتی را به دفاع اختصاص دهیم.

موضوع مادر مورد مسائل مربوط به مذهب، پیگیری و تعیین شده است. این موضوع همواره بر این استوار بوده است که ح. د. خ. ادرصحنه سیاسی یک کشور سقناً مسلمان ایجاد شده و عمل می‌کند. احترام به اسلام در آرم دولتی و پرچم دولت افغانستان نمود بارز و یافته است. اسفاد قدرت خلق، به ویژه قانون اساسی جمهوری، برای مومنان همه شرایط اعمال شاعر مذهبی آنها را تضمین می‌کند. در دانشگاه کابل یک دانشکده الهیات وجود دارد. اخیراً در پایتخت یک مرکز پژوهشهای اسلامی گنایش یافت. تنها در کابل در سالهای انقلاب ۵۷ مسجد و مکان مذهبی دیگر ایجاد شد و ۵۲۷ پناهی کهنه تعمیر گردید.

تجارب دولتهایی نظیر لیغان، ایران و عراق به روشنی نشان می‌دهد کشورهای امپریالیستی از اسلام بطرز جفاپیکانه برای اهداف خود سو استفاده می‌کنند. در افغانستان، مخالفان تحولات مترقی در زیر این پرچم جنایات هولناکی مرتکب می‌شوند. آنها مسئول خرابی بیش از ۲۵۰ مسجد و نمازخانه و مرگ صدها روحانی میهن پرستند.

بدین ترتیب اوضاع پیچیده‌ای ایجاد شده است. ما، نمایندگان قدرت انقلابی که دشمنانمان به ما برچسب "کفار" می‌زنند، مساجد را تعمیر می‌کنیم و مساجد نو می‌سازیم، نسبت به روحانیت ادای احترام می‌کنیم، در حالی که "مجاهدان" مورد ستایش غرب، اماکن مقدس مسلمانان را به آتش می‌کنند یا منقبر می‌کنند و خدمتگزاران اسلام را به قتل می‌رسانند. دشمنان انقلاب آوریل که امیالشان را راهنمای فکرشان قرار می‌دهند، بارها مرگ انقلاب و

ثابودی ح. د. خ. ا را پیشگویی کرده‌اند. اما انقلاب زنده است و به پیش می‌رود. حزب به کارنوسازی خود ادامه می‌دهد. و اگر ملاک را خشم دشمنان بگیریم، حزب کار خود را به انجام نمی‌دهد.

یک ملاک مهم برای زنده بودن و تقویت نفوذ ح. د. خ. ا افزایش صفوف آن است. پیش‌کوتان، هنوز روزهایی را به یاد دارند که حزب کمتر از صد عضو داشت. حزب، انقلاب را با ۱۵ هزار عضو آغاز کرد و در زمان نخستین کنفرانس کشوری، خود در سال ۱۹۸۲ تقریباً ۹۰ هزار عضو داشت. در دومین کنفرانس کشوری در اکتبر ۱۹۸۷، نمایندگان ۱۸۵ هزار عضو حزب شرکت کردند. به‌ویژه پس از اعلام مشی آشتی ملی، شمار تقاضاهای عضویت در ح. د. خ. ا به سرعت افزایش یافته است. طی پنج سال گذشته، شمار سازمانهای حزبی در برخی استانها و در پایتخت سه تا چهار برابر شده است. از مجموع ۶۱۶ سازمان پایه، ۲۱۱۷ سازمان در واحدهای نیروهای مسلح فعالند.

این ارقام تصور روشنی از ترکیب اجتماعی حزب به دست می‌دهد: از میان اعضای که در فاصله دو کنفرانس کشوری به حزب پیوسته‌اند، ۱۸ درصد کارگر، ۲۶/۵ درصد دهقان، حدود ۲۰ درصد پیشه‌ورو کاسب و ۲۹/۹ درصد روشنفکر بوده‌اند. بیش از نیمی از رفقای تازه عضو شده، کم‌تر از ۲۰ سال داشته‌اند. یک دهم اعضای حزب را زنان تشکیل می‌دهند. کمیته مرکزی این درصد را ناکافی می‌داند و خواهد کوشید آن را همچنان افزایش دهد.

افزایش مداوم شمار اعضای ح. د. خ. ا برای ما بخودی خود هدف نیست. حزب اکیدا مراقب پاکي صفوف خود است و به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهد انضباط درون حزبی و اصول مرکزیت دمکراتیک را نقض کند. واقعیات سخت دوره حاضر مستلزم آن است که سبک هدایت و شیوه‌های رهبری تغییر یافته و عادات مضر گذشته نظیر انفعال، انتظار دستور بالا را کنیند، گرایش به شعارهای بلند پروازانه و غیر منطبق بر کار و فقدان اصولیت و سخت‌گیری در برابر خود و در برابر سایر رفقا، ترک شود. ما باید این عملکرد غلط را که هیچ‌کاره‌های "محترم" از این صندلی به آن صندلی انتقال بیابند، کنار بگذاریم. ما همچنان مراقب آن خواهیم بود که یک عضو حزب در همه جا و در همه اعمال خود نمونه قناعت باشد.

ما کماکان بوروکراتیسم را در دستگاه حزبی و دولتی به مبارزه می‌طلبیم. برای هر مدیر بسیار مهم است که هر چه پیشتر به روستاها و بخشهای واحدها، به موسسات آموزشی و یادگانها سرکشی کند. ما از این امر که بسیاری از اعضای کمیته مرکزی و دفتر سیاسی بخش بزرگی از وقت خود را نه در پشت میز، بلکه در سفرهای بازرسی استانها و در ملاقات با مردم می‌گذرانند، استقبال می‌کنیم.

در این رابطه من به یاد سخنان یک زن کارگر از استان کندوز می‌افتم. او در یک مہمب‌گذاری توسط اشرار مجروح شده بود. من مستقیماً به خانه او رفتم تا مدل کارگر شومنه و دو پسر شرکت در دفاع از دستاوردهای انقلاب آوریل را به او بدهم. دو پسر این زن در جبهه شهید شده و دو پسر دیگرش در نیروهای مسلح خدمت می‌کنند. در پاسخ به این سؤال من که کمکی احتیاج دارد یا نه، این زن به من پاسخ داد: "من تنها یک چیز می‌خواهم، و آن این است که شاکی رهبرید، همواره احساس کنید یک ماهی در آب هستید. برای یک سیاستمدار، آب همان خلق است..."

یک کارگر بنام رشید نیز در کنفرانس کشوری دوم ح. د. خ. ا از یک تعهد مهم دیگر مسئولان درجه اول حزبی سخن گفت. او از آنها خواست به حرف خود و وعده خود عمل کنند. او تاکید کرد مهمترین چیز این است: مردم می‌خواهند همواره حقیقت را بشنوند.

برای ح. د. خ. ا نیز مانند هر سازمان سیاسی دیگر وحدت صفوف، اهمیت حیاتی دارد. سالها در حزب، مبارزه فراکسیونی آشکار و پنهانی جریان داشت که رقابت میان گروهها و رهبران آنها که قادر به ترک عادت گروهبندی نبودند، بدان دامن می‌زد. رشد روند مصالحه ملی، تشکیل احزاب جدید در کشور و چشم‌انداز حکومت ائتلافی ایجاب می‌کند که ما توجه خود را به میزان ویژه‌ای به این مسئله معطوف کنیم.

دمکراتیزه کردن پیش‌رونده جامعه افغان، به احزاب موجود یا در شرف تشکیلی که هدف مصالح ملی را دنبال می‌کنند، امکان می‌دهد فعالیت قانونی داشته باشند و درباره همه مسائل اظهار نظر کنند. قدرت خلق، این امر را در قانون ویژه‌ای تثبیت کرده است. از روند همکاری ح. د. خ. ا با برخی احزاب چپ دمکراتیک می‌توان به عنوان نمونه‌ای از شکل‌گیری تدریجی یک نظام پلورالیستی نام برد. این قصد وجود

دارد که در افغانستان یک حزب اسلامی متشکل از روحانیون میهن پرست تشکیل شود. زمینه‌های تشکیل یک حزب دهقانی نیز فراهم است. ما بدنبال توافق با سایر نیروهای سیاسی نیز هستیم.

ما حزب خود را بخشی از جنبش برای جهانی عاری از جنگ و اعمال قهر و برای همکاری و تفاهم میان ملل، که سراسر سیاره ما را دربرمی‌گیرد، می‌دانیم. ما وظیفه انترناسیونالیستی خود را در قبال خلق شوروی، دوست بزرگ و واقعی‌مان، از جمله در این می‌بینیم که شرایط فراخواندن واحدهای محدود نیروهای شوروی مستقر در افغانستان به میهن را در آیفنده نژودیک فراهم سازیم. ح. د. خ. ا با فعالیت بر علیه رویارویی نظامی در کشور و در منطقه، با دفاع از حاکمیت و استقلال جمهوری بر حیثیت بین‌المللی خود می‌افزاید. ما در حال حاضر ۷۶ حزب از کشورهای مختلف پروتکل‌های همکاری امضا کرده‌ایم. در مجموع ما با ۱۵۰ حزب سیاسی، سازمان و جنبش ترقی‌خواه تماس داریم.

سیاست مصالحه ملی در افغانستان، در خارج از کشور، به‌ویژه در کامبوج و پنج کشور آمریکای مرکزی، توجه همه را برافشاخته است. اندیشه مصالحه، در اساس دارای خصیلتی تمام بشری است. تجارب تاریخی فوسازی انقلابی جامعه در این اندیشه جاری شده‌اند. این اندیشه، تلاش دائمی انسانها برای محورنگار، پیشرفت و بشردوستی را باؤتتاب می‌دهد. در این اندیشه، این تلاش باؤتتاب می‌یابد که به تفکر سیاسی نوینی دست یابیم، تفکری که وفندگی انسان و صلح بر روی زمین را بالاترین ارزش خود اعلام کرده است.

در عنوان نشریه‌ای این سطور برای آن نگاشته می‌شود، خود ترتیب واژه‌ها شومنه‌وار به نظر می‌رسد. مسائل صلح و سوسیالیسم در پیوند ناکستنی باهم قرار دارند، و بدون اولی، دومی غیرقابل تصور است. برای ما، برقامه مصالحه ملی تنها پاسخ ممکن به این مسئله است که چگونه می‌توان به خوشریزی در افغانستان پایان داد و از این طریق به سالم‌سازی اوضاع منطقه و جهان یاری رساند. ح. د. خ. ا یکی از مهمترین وظایف خود را این می‌داند که این روند را شتاب بخشد و تضمین‌های پایداری برای صلح به‌وجود آورد.

ماه گذشته چهل و دومین سالگرد اعلام تشکیل جمهوری دموکراتیک خلق آلبانی بود. آلبانی کشور کوچکی است در جنوب شرقی اروپا. مساحت آن ۲۸۷۴۸ کیلومترمربع است و ۲،۶۰۰،۰۰۰ نفر جمعیت دارد. (آمار سال ۱۹۷۹) پایتخت آن تیرانا است با ۱۹۲۰۰۰ نفر جمعیت. زبان اهالی، آلبانیایی است. آلبانی تا پیش از جنگ جهانی دوم و انقلاب سوسیالیستی در کشور، عقب مانده ترین کشور اروپا بود. اکثر اهالی به کشاورزی از طریق تولید عقب مانده سنتی اشتغال داشتند. بیش از ۸۰ درصد جمعیت بی سواد بودند. پس از انقلاب که تحت رهبری حزب کار آلبانی (تاسال ۱۹۴۸، حزب کمونیست آلبانی) صورت گرفت، اوسرمایه داران خلع ید شد و رقم ارضی همه جانبه ای به اجرا گذاشته شد. کشورهای سوسیالیستی به کمک آلبانی شتافتند و آلبانی با همت توده کارگران و زحمتکشان و کمکهای کشورهای سوسیالیستی و پیروان اتحاد شوروی، توانست در مسیر پیشرفت صنعتی و نوسازی اجتماعی کام بردارد. برنامه های پنج ساله اقتصادی، رهکشی پیشرفت اقتصادی آلبانی شدند. تاکید آخرین برنامه برنامه پنج ساله نیز همچنان بر روی ادامه مسیر پیشرفت صنعتی است. درآمد ملی در آلبانی مدام رو به افزایش بوده است. جدول زیر سرعت رشد درآمد ملی در آلبانی را نشان می دهد:

درآمد ملی (در سال ۱۹۶۰ = ۱۰۰)

۲۵	۱۹۲۸
۴۲	۱۹۵۰
۱۲۲	۱۹۶۵
۲۰۵	۱۹۷۰
۲۷۱	۱۹۷۲
۲۸۲	۱۹۷۵

شاخه های اصلی صنعت در آلبانی عبارتند از: نفت، معدن، چوب، کاغذ، فلزکاری و تولید مواد مصرفی غذایی. در سالهای اخیر در رشته کشاورزی تکیه بر مدرنیزاسیون و افزایش بارآوری بوده است. گندم، سیب زمینی، توتون، پنبه، ذرت و انگور محصولات عمده کشاورزی آلبانی را تشکیل می دهند. در فاصله ۱۹۵۰ تا اواخر دهه هفتاد تولیدات صنعتی در آلبانی ۲۰ برابر و کل تولید کشاورزی ۲/۷ برابر شده است.

مناسبات بازرگانی آلبانی عمدتاً با کشورهای چکسلواکی، رومانی، یوگسلاوی، لهستان، آلمان

دموکراتیک، ایتالیا و یونان است. ۶۰ درصد مبادلات تجاری آلبانی با کشورهای سوسیالیستی اروپا (به استثنای اتحاد شوروی) صورت می گیرد.

حزب کار آلبانی در اختلافات بین چین و شوروی در دهه شصت، علی رغم اختلافات نظری و سیاسی بین شوروی و مائو، جانب چین را

از ۱۰۰ کشور رابطه و در تعدادی از سازمانهای بین المللی عضویت دارد. آلبانی در گذشته خود را از مناسبات متقابل سیاسی در چارچوب مغلقه بالکان کنار می کشید، اما اکنون تصمیم دارد در کنفرانس وزرای خارجه کشورهای مغلقه بالکان که در فوریه امسال در بلگراد برگزار خواهد شد، شرکت جوید.

نسیم دگرگونی در آلبانی

روزنامه نگاران، هیات های نمایندگی و سیاحانی که به آلبانی سفر می کنند، فزونی گرفته است. این امر آشنایی بیشتر با شرایط امروزی این کشور را امکان پذیر ساخته است.

البته بعضی از شاهدین عینی فقط کارشان شگفتی آفرینی از طریق جعل واقعیات است. به عنوان نمونه، در نوامبر سال ۱۹۸۷ خبرنگار خبرگزاری آسوشیتد پرس تصویری از زندگی در آلبانی ارائه داد که با عصر ملک زوگو انطباق داشت. این خبرنگار مدعی بود که آلبانی فقط دو شاهراه دارد و کشت و زرع هنوز با کار بی صورت می گیرد. ما توانسته ایم بر مبنای گزارش های عینی روزنامه نگاران خود، تصویر کاملی از آلبانی امروزی به دست آوریم. البته ما هنوز با مجموعه ای از اطلاعات دست دوم مواجه هستیم که نمی توان به آنها صفت عینی داد.

* بسیاری از نویسندگان غربی می گویند به خوانندگان خود بقبولاند که آلبانی مرکز روابط خود را با اتحاد شوروی عادی نخواهد کرد. به نظر شما چه چیزهایی در پس این پیشداوری خوابیده است؟

** مقدمات بگوئیم که وضعیت کنونی روابط آلبانی و شوروی، دقیقتر بگوئیم فقدان رابطه بین دو کشور، مقبول طبع سیاستمداران غربی است. چرایی این امر روشن است. آنان دوست ندارند کشورهای سوسیالیستی متحد باشند. در نظرگاه رسمی رهبری آلبانی نیز همواره چشم انداز تجدید رابطه بین دو کشور در می شود. در همه اسناد عمده سالهای اخیر دولت آلبانی نیز این موضوع گنجانده شده است.

این ورطه تا چه حد امکان دارد بر شود؟ به این پرسش نمی توان به روشنی پاسخ گفت. آلمان فدرال نیز در زمره کشورهایی بود که آلبانی می گفت "مرکز، اصلا و ابداً به هیچ وجه من الوجود با آن رابطه برقرار

نخواهد کرد." آلبانی می گویند خاطره تلخ هجوم نازیها به آلبانی را در یادها زنده نگه دارد، می گفت دولت آلمان فدرال غرامت جنگی مقرر را نپذیرفته است، همچنان با دیده تجاوزگری به آلبانی می نگرد و در وجود آن ویروس نفوذ نازیسم نهفته است. اینها مجموعه مواضعی بود که آلبانی بر سر برقراری رابطه با آلمان فدرال قرار می داد. اما در روز دوم اکتبر ۱۹۸۷ به ناگهان شغییدیم که آلبانی با آلمان فدرال رابطه دیپلماتیک برقرار می کند و باز ۲۰ روز بعد در یک بیانییه رسمی خوانندیم که رامین آلیا، دبیر اول کمیته مرکزی حزب کار آلبانی، با هانس دیتریش کشر، وزیر خارجه آلمان فدرال، "مذاکره دوستانه ای" داشته است.

* آیا این اقدام به نظر شما غیر مغفله بود؟

** نه، به هیچ وجه. این امر با تصمیم رهبری آلبانی مبنی بر گسترش روابط بین المللی، همخوانی داشت و کاملاً در چارچوب معیارهای امروزی کشور، مغفلی بود. این معیارها کدامند؟ در بیانییه مذکور گفته شده است آلبانی "طرفدار ایجاد یک جو نوین اعتماد و دوستی بین خلقها و برقراری روابط عادی متقابل سودمند بین دولتها بر پایه اصول فائز بر تنظیم مناسبات بین کشورهای مستقل است." ما نیز خود چنین موضعی داریم.

روابط شوروی و آلبانی چه در زمان جنگ و چه در ۱۵ ساله پس از آن بسیار صمیمانه بود. در اوایل دهه ۶۰ اختلافات ایدئولوژیکی بروز کرد که بر روی روابط دو کشور تاثیر گذاشت و بالاخره منجر به قطع رابطه آلبانی و شوروی شد.

* شما در سال ۱۹۶۱ در آلبانی بودید و از نزدیک جوآن هنگام را لمس کرده اید.

** آری، من از آوریل تا مه ۱۹۶۱ در تیرانا بودم و کاملاً از تشنج پدید آمده دستخوش تعجب می شدم، من چه کلمات تلخی که از نظریه پردازان تراژیک حزب و نیز از مهاجرانهای پیشین خود نمی شنیدم. لازم به ذکر است که بسیاری از روشنفکران آلبانی اوچمله رامین آلیا، دبیر اول حزب کار، در اتحاد شوروی تحصیل کرده اند.

من در هنگام اندیشه در مورد آن دوره، به یاد سخنی از لنین در اثر وی در مورد مساله ملی می افتم. لنین با اشاره به چنان سختی خودپرستی ملی، بقیه در صفحه بعد

بقیه از صفحه قبل
پیش‌دوری‌ها و نتنگ نظری‌های کشورهای به لحاظ عقب‌مانده که از نظام سرمایه‌داری بریده‌اند، می‌نویسد: "این ولتلفه پرولتاریای کمونیست دارای آگاهی طبقاتی همه کشورهای است و توجه ویژه‌ای بقایای احاسات ملی در این قبیل کشورها و درمیان خلقهایی را که مدت‌های مدید زیر ستم بوده‌اند، در نظر بگیرد. به همینان ضروری است که دست به امتیاز دهی‌هایی زد تا بتوان با سرعت بیشتری برایین عدم اعتماد و این پیش‌دوری‌ها فائق آمد."

به اعتقاد من، ما در اوایل دهه ۶۰ به دلیل فقدان برده‌بازی و نداشتن یک تحلیل آرام و خوش‌رودانه از اوضاع خود زیابطهایی را موجب شدیم. این نتیجه آن اراده‌گرایی و ذهنی‌گری‌ای بود که اکنون نقدش می‌کنیم. کارکرد افراد معینی به حیثیت کشور ما که از همان روزهایی نخستین برقراری دولت شوروی، احترام فراوانی در نزد خلق آلبانی داشت، ضربه زده است. مردم آلبانی لنین را بنیانگذار کشور آلبانی می‌دانستند. چرا که او قراردادهای مخفی فضاخت‌بار دستگاه تزاری را که از جمله نافی استقلال آلبانی بود، لغو کرد.

* در دسامبر سال ۱۹۶۱ روابط سیاسی بین دو کشور، به یکباره قطع شد. پس از آن حوادث چگونه پیش رفت؟

** پس از آن بهمنی سرانجام شد که به نظر ما سایل واقعی موجوده را زیر گرفت و از نظر ما پوشاند. اکنون فشار کلیشه‌ای نیز که در ۲۵ سال گذشته بر اساس رابطه دو کشور شکل گرفته است، احساس می‌شود. ما اکنون به تجربه دریافته‌ایم که باید گام‌های کهنه به راحتی نمی‌توان بوداع گفت. یکی از مهمترین درس‌های کنگره ۲۷ حزب کمونیست شوروی ضرورت حقیقت‌جویی است. همانگونه که میخائیل گارباچف گفته است "تحلیل آگاهانه گذشته، رهک‌های آینده است."

* آیا به‌کمان شامی‌توان پیش‌دوری‌ها را در روابط بین آلبانی و شوروی زدود؟

** آری. لازمه این کار یک پرسترویکای پسیکولوژیک، یک شو سازی، روانشناسانه است. هنوز تعجب آور است که دولت‌مردان آلبانی آن درک را نیافته‌اند که بر رنجش‌های شخصی به خاطر برقراری رابطه بین افراد عادی و دانشمندان ما، فائق

آیند. بسیاری از آن کسانی که مسبب مسائل پیش آمده در ربع قرن پیش بودند، در گذشته‌اند. اما هنوز، همین امروز، می‌ببینیم که چگونه تبلیغات دولت آلبانی همچنان بر روی کوبیدن "خروشچفسم" و یک "مشی خروشچفی" که به زعم آنها هنوز در سیاست داخلی و خارجی کشور ما پیش برده می‌شود، متمرکز است. همه جهان با علاقه‌رونده‌های تازه در اتحاد شوروی رابی می‌گیرند اما تیرافا به دلایلی چشم‌خوردار بر واقعیات تازه می‌بندد.

احزاب حاکم در آلبانی و اتحاد شوروی، تقریباً هم‌زمان، رهبران تازه‌ای یافتند. در شوروی یک روند انقلابی راستین نوحازی در جریان است. در سیاست آلبانی نیز گرایشهای تازه‌ای شکل می‌گیرد. اتحاد شوروی بطور عینی و با علاقه روند بهبود اوضاع سیاسی و اقتصادی در آلبانی سوسیالیستی را، که به سمت هدف مشترک همه کشورهای سوسیالیستی است، زیر نظر دارد. اما آلبانی همچنان به کلیشه‌های میانه دهه ۶۰ چسبیده است. آنها همچنان از "سویال امیرالیسم شوروی" و "احیای سرمایه‌داری" در شوروی و این قبیل خذعیلات، دم می‌زنند.

* شما به تحولات تازه در اوضاع داخلی آلبانی اشاره داشتید. ممکن است در این مورد بیشتر شرح دهید؟
** همانگونه که خود رهبران آلبانی پذیرفته‌اند، کشور دستخوش مسائل پیچیده‌ای است که راه‌حلهای نوینی را می‌طلبد. اکنون به کرات می‌توان واژه "نوبین" را در آلبانی شنید. هدفهای برنامه پنج‌ساله جاری بس جدی هستند. مطابق با هدفگذاری این برنامه قرار است شاخص عرصه‌های مختلفی از زندگی اجتماعی، ارتقا

یابد. دولت می‌کوشد این برنامه با موفقیت متحقق شود. مطابوعات آلبانی با تفصیل و شور فراوان در مورد بهبود مکانیسم اقتصادی بحث می‌کنند. در این بحث‌ها تاکید می‌شود که باید به موسسات آژادی بیشتری در اجرای برنامه مقررده داده شود.

همچنین قرار است ترکیب معطلف‌تری، بین منافع جامعه، منافع کلکتیو کارگران و منافع هر فرد کارگر برقرار شود. به فوساوی و جوافاساوی برسفل نیز در حزب کار آلبانی اهمیت زیادی داده می‌شود و همچنین به امر آژادی بحث و اظهار نظر و انتقاد او کمبودها.

* از قرار معلوم رهبری کشور می‌کوشد مکانیسم اقتصادی را با الزامات تازه هم‌خوان کند تا بیشتر از کار مایه نظام سوسیالیستی بهره گیرد. در این رابطه، آیا می‌توان از مشابهت بین روندهای جاری در آلبانی و آنچه که در اتحاد شوروی می‌گذرد، سخن گفت؟

** من نه از مشابهت، بلکه از برخورد‌های مشترک و همسان سخن می‌گویم. ادیت لومل، یک کاونتیر فرانسوی مسائل اقتصادی آلبانی معتقد است که عناصر نوینی در سیاست اقتصادی رهبری آلبانی شکل گرفته است که هم‌انجا توجه ویژه به نیازهای و حتمتکشان است. اکنون از "فاکتور انسان در آلبانی" سخن می‌رود. اما پیچیدگی در این است که در حالی که برخورد‌های ما با مسائلمان همسان است چرا آلبانی مگر این موضوع است و حتی به نقد هر آن چیزی که در کشور ما رخ می‌دهد، می‌پردازد.

* آیا شما برای این اعتقاد فیستبد که گرایشهای نوین در سیاست آلبانی بطور عینی زمینه ساز گسترش همکاریهای این کشور با کشورهای سوسیالیستی است؟

* دقیقاً چرا. علی‌رغم همه نوسانات در مناسبات بازرگانی خارجی آلبانی، شرایط بعد از جنگ بطور عینی تسهیل کننده تحکیم و گسترش روابط آلبانی با کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی است. اکنون ۶۰ درصد روابط بازرگانی آلبانی با این کشورهاست. پدیده تازه این است که مشارکت آلبانی در بازرگانی بین‌المللی، بر روی کشورهای سوسیالیستی متمرکز دارد.

* در پایان مجدداً به سؤال مطرح‌شده در آغاز مصاحبه برگردیم. شما چشم‌انداز مناسبات شوروی و آلبانی را چگونه می‌بینید؟

** کنگره ۲۷ حزب کمونیست اتحاد شوروی این نکته را اظهار داشت که "ما قبیل از هر چیز به آن چیزی نظر می‌دویم که جهان سوسیالیستی را متحد می‌کند." اکنون مساله عمده این است که توجه‌مان بر روی خطاها و تقاضای‌های گذشته متمرکز نباشد. البته این بدان معنی است که یکباره همه چیز را از یاد ببریم. این غیر ممکن است. زمان زیادی می‌برد تا بتوانیم با آرامش و بطور عینی به تحلیل گذشته بپردازیم. لازم است در اینجا از یک قابلیت سوسیالیستی برای پیدا کردن یک راه حل متقابل قابل پذیرش در مورد پیچیده‌ترین مسائل، بهره‌مند شویم. به نظر من آن فاکتورهای مثبتی که خلق‌های ما را بهم نزدیکتر می‌کند گران وزن تر از فاکتورهای منفی است. فاکتورهای منفی با جلوه‌هایی از اراده‌گرایی ذهنی‌گری و روحیات شخصیت‌ها در آمیخته‌اند. حزب کمونیست شوروی یک ارزیابی اصولی از این جلوه‌های منفی به دست داده است. ما باید با کنار گذاشتن هر آنچه‌ای که ساختگی است، بر ریشه‌های عمیق احساس دوستی نسبت به دیگر در خلق‌های دو کشور، تکیه کنیم. ●

در تلاش برای آزادی کوتلو و سارگین

اخیراً عزیزین فسن نویسنده فامدار ترک و رئیس پیشین اتحادیه نویسندگان ترکیه، که پس از کوه‌تای اورن ممنوع اعلام شد. دست به تلاش وسیعی برای آزادی کوتلو و سارگین زده است. او فراخوانی انتشار داده که بسیاری از نویسندگان و هنرمندان ترکیه و جیم کتیری از شخصیت‌های دمکراتیک آفرا امضا کرده‌اند.

شیرهای دمکراتیک در ترکیه مبارزه گسترده‌ای را برای آزادی حیدر کوتلو دبیرکل حزب کمونیست ترکیه و فیهیت سارگین دبیرکل حزب کارگر ترکیه پیش می‌برند. کوتلو و سارگین اکنون قریب به سه ماه است که پس از بازگشت شجاعانه‌شان به ترکیه در زندان به سر برده و شدیداً تحت فشار و شکنجه‌اند.

از سوی فدائیان خلق (اکثریت) در آلمان فدرال تلگرامی برای رهبری حزب کمونیست ترکیه و حزب کارگر ترکیه ارسال شد؛ رفقای ارجمند حیدر کوتلو و نیهات سارگین،

اقدام شجاعانه و بی‌سابقه شما در بازگشت به میهن، ستایش و احترام همه فادائیان خلق (اکثریت) در آلمان فدرال را برانگیخت. رفقای ما که خود را برای بازگشت به ایران و ادامه مبارزه با رژیم ترور و سرکوب در میان مردم خود آماده می‌سازند، و در انتظار روزی که این بازگشت امکان‌پذیر گردد، روز شماری می‌کنند، از ابتکار شما الهام می‌گیرند. درس بزرگی که شما به ما دادید این است: زمانی که پای سرنوشته طبقه کارگر و انقلاب در میان باشد، نه تنها آسایش و سلامت، بلکه جان را هم در این راه و الا باید داد.

ما همصد با همه نیروهای ترقیخواه در سراسر جهان خواستار آزادی فوری شما و آغاز فعالیت قانونی حزب متحد کمونیست‌های ترکیه شده‌ایم. سلام گرم ما را بپذیرید. ●

یک شکست سیاسی بزرگ برای ریگان

در روز ۵شنبه هفته گذشته مجلس نمایندگان آمریکا کمک درخواستی ریگان برای ضدانقلابیون نیکاراگوئه ای را با ۲۱۹ رای در برابر ۲۱۱ رای رد کرد. این امر در همه رسانه ها و محافل سیاسی به عنوان یک شکست سیاسی بزرگ برای ریگان تلقی شد. ریگان در هفته های اخیر به فعالیت های وسیعی دست زده بود تا ۲۶/۲۵ میلیون دیگر به حساب ضدانقلابیون نیکاراگوئه واریز شود و از این طریق دولت انقلابی ساندینیست تحت فشار بیشتری قرار گیرد. او در هفته های گذشته حتی درمضامین تلویزیونی هم شرکت جسته بود تا بر شدت کارزار نیکاراگوئه ای در آمریکا بیفزاید.

آلمان فدرال :

مبارزه فولادکاران ادامه دارد

آلمان فدرال همچنان شاهد مبارزه پیکر کارگران صنایع فولاد است. خطر بیکاری جمع کثیری از آنان را تهدید می کند. آنها هر هفته به اشکال مختلف دست به اعتراض زده و از حمایت فعال کارگران مناطق و بخشهای دیگر آلمان فدرال برخوردارند.

در روز پنجشنبه ۲ فوریه ۲۱۰۰۰ فولادکاران نوردراین وستفالن، برمن و استارپوک دست به یک اعتصاب ۸ ساعته هشدار دهنده زدند. خواسته اعتصاب کنندگان جلوگیری از اخراج کارگران، کاهش ساعات کار تا حد ۲۵ ساعت در هفته و افزایش دستمزدها بود.

خبرهای کوتاه

* لوپن، سردسته سازمان فاشیستی "جبهه ملی" در فرانسه خود را کاندیدای مقام ریاست جمهوری کرده است. حزب کمونیست فرانسه دست به افشاکاری وسیعی علیه لوپن و "جبهه ملی" وی زده است.

* در هفته گذشته گروه مائوئیستی "راه درخشان" به جان خرگه دل برادر، دبیر کل حزب کمونیست پرو سو قصد کرد که ناموفق ماند. این دومین باری است که این گروه مائوئیستی قصد ترور رفیق خرگه دل برادر داشته است.

* ۵۰۰۰۰ دمقان در شمال و غرب هندوستان از روز چهارشنبه هفته گذشته در شهر مبروت واقع در ایالت اوتارپرادش دست به یک اعتصاب غذای نامحدود زدند. آنها ۲۰ خواسته مطرح کرده اند که همگی حول بهبود وضع دمقانان و ضرورت حمایت از دمقانان فقیر است.

* گوستاو موژاک رئیس دولت در چکسلواکی مقام خود در "جبهه ملی" این کشور را به میلوس یاکش دبیر کل تازه حزب کمونیست چکسلواکی واگذار کرد.

* در هفته گذشته ضد تازه ای در مورد گذشته فاشیستی کورت والدنهایم رئیس جمهور اتریش و دبیر کل پیشین سازمان ملل افشاش یافت و رسوایی بیشتری برای وی به بار آورد. والدنهایم در زمان جنگ جهانی دوم، نقش فعالی در انتقال یهودیان به گورهای آدم سوزی نازی ها، داشته است.

حزب کمونیست بلغارستان : تعویض دمکر انبیک دوره ای مسئولیتها

مسئولیت شوند. همه مسئولیتها بر اساس انتخاب حزبی تعیین می شود و هیچ مقام مسئولی از جمله دبیر کل حزب نمی تواند بیش از دو دوره در پست حزبی خود ابقا شود. هر دوره برابر است با پنج سال که فاصله بین دو کنگره حزبی در بلغارستان است. مصوبه کنفرانس اخیر حزب کمونیست بلغارستان قرار است در کنگره حزب مطرح شده و در اسانامه گذاشته شود. این نخستین باری است که یک حزب کمونیست چنین بندی را در اسانامه خود می گذراند. این بند برای تعقیب بردن دمکراسی و رشد و پرورش همه اعضا و کادرهای حزب تدوین گشته است.

کارزار تبلیغاتی علیه آلمان دمکر انبیک در آلمان فدرال و برلین غربی

که وابستگی آنان را به سازمانها، جاسوسی غرب نشان می دهد. هدف از کارزار تبلیغاتی علیه آلمان دمکر انبیک خدشه وارد کردن در روندی است که با سفر اریش هونکر دبیر کل حزب سوسیالیست متحده آلمان و رئیس شورای دولتی در آلمان دمکر انبیک به آلمان فدرال فراز تازه ای یافت. آلمان دمکر انبیک مدام نقش بیشتری در سیاست اروپا ایفا می کند و می کوشد مناسبات دو آلمان بر اساس اصل همزیستی مسالمت آمیز هر چه بیشتر بهبود یابد. این روند باب طبع تشنج طلبان در روابط دو آلمان نیست و آنان آگاهانه برای تشدید تشنج، کارزار تبلیغاتی تازه را به راه انداخته اند.

ممنوعیت کامل تولید سلاحهای شیمیایی به ابتکار اتحاد شوروی

اولیه ممنوعیت تولید سلاحهای تولید شیمیایی آماده شده و بر روی ۹۰ درصد بندهای آن توافق حاصل شده است. علی رغم این موضوع آمریکا همچنان به تولید سلاحهای شیمیایی تازه ادامه می دهد. آمریکا در دسامبر سال گذشته تولید نوع تازه ای از سلاحهای شیمیایی را آغاز کرد.

در شماره پیشین نشریه "اکثریت" خب تشکیل کنفرانس حزب کمونیست بلغارستان در صوفیه و مباحث مطروحه در این کنفرانس را درج کردیم. این کنفرانس که در آن ۲۲۲۵ نماینده شرکت داشتند، پس از دو روز بحث پر شور و رقیقانه حول "نوسازی" در روز جمعه ۲۹ ژانویه به کار خود پایان داد. از جمله مصوبات مهم این کنفرانس تصویب اصل تعویض دمکر انبیک دوره ای مسئولیتها است. مطابق با این اصل هیچ یک از اعضای حزب نمی توانند چه در سازمانهای پایه حزبی و چه در سطح کمیته مرکزی و دفتر سیاسی بیش از دو دوره متوالی عهده دار یک

در روز ۱۷ ژانویه در برلین پایتخت جمهوری، دمکر انبیک آلمان، تظاهراتی به مناسبت سالگرد قتل جنایتکارانه کارل لیبکنشت و روز الوکزامبورگ برگزار شد که در آن عناصری کوشیدند بی نظمی و اغتشاش ایجاد کنند. پس از این حرکت، آنان به کلیسا پناه آورده و تبلیغات ضد سوسیالیستی خود را ادامه دادند. حرکت این عده بازتاب تبلیغاتی وسیعی در رسانه های گروهی آلمان فدرال یافت که همچنان به دنبال اخراج تعدادی از اغتشاش آفرینان، ادامه دارد. فعالیت های آشوبگران مستقیماً از برلین غربی هدایت می شود. حزب کمونیست آلمان سند روشنی انتشار داده است

در ژنو مذاکره بر سر پیشنهاد اتحاد شوروی مبنی بر ممنوعیت کامل تولید سلاحهای شیمیایی و انهدام سلاحهای موجود ادامه دارد. بوهوسلاو چنویک، وزیر خارجه چکسلواکی در هفته پیش در سخنرانی خود در جمع هیات های نمایندگان شرکت کننده در کنفرانس خلع سلاح ژنو اعلام کرد طرح

سختی دارند. پنیس مدام به این محلات، حمله می برد. عکس بالا آخرین حمله را تصویر کرده است. سرپناهی را ویران کرده اند و اکنون بی سرپناه را چهار دست و پا کرده اند تا به زندانش افکنند.

اینگا از میر است، یکی از شهرهای بزرگ ترکیه که در آن حاکمان اصلی نظامیان آمریکایی اند. محلات مجلل شیر به آنان اختصاص دارد. بسیاری از کارگران و زحمتکاران در حلبی آبادهای اطراف شیر

تلاش‌های جدید

برای تحمیل صلح به رژیم فقها

طی روزهای اخیر تلاشهای تازه‌ای در سازمان ملل برای پایش بخشیدن جنگ ایران و عراق و اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت آغاز شده است. شورای امنیت سازمان ملل هم اینک بررسی پیشنهاد سه کشور عضو شورا را در زمینه برداشتن گام‌های عملی برای وادار کردن جمهوری اسلامی به پذیرش قطعنامه ۵۹۸ در دستور دارد. در قبال شرایط مؤهلی رژیم جمهوری اسلامی تغییر مواضع و مانورهای دیپلماتیک جدیدی را بازنتاب داده است رژیم خمینی که قبلاً تغییر در "تقدم و تاخر" بندهای قطعنامه ۵۹۸ را خواستار گشته بود و از "نه پذیرش و نه رد" قطعنامه سخن می‌گفت اینک عراق را به عدم پذیرش قطعنامه و کارشکنی در اجرای آن متهم می‌سازد.

روزی ۸ بهمن (۲۸ ژانویه) محمد جواد محلاتی نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل که بجای رجایی خراسانی به این سمت برگزیده شده است، پس از دیدار با دبیرکل سازمان ملل و رئیس شورای امنیت ایران داشت: "موضع مثبت ایران در قبال کوشش‌های خاتمه دهنده جنگ، حامیان عراق در شورای امنیت را برآشفته و آنان را خلع سلاح کرده است" وی اظهار داشت که عراق با عدم قبول طرح تکمیلی دبیرکل سازمان ملل، در راه حصول توافق برای اجرای قطعنامه "کارشکنی" می‌کند.

رژیم عراق که قبلاً موافقت خود را با اجرای قطعنامه ۵۹۸ اعلام کرده بود، هفته گذشته با ارسال نامه‌ای به دبیرکل سازمان ملل و اعضای شورای امنیت، سیاست "دفع الوقت" جمهوری اسلامی را مانع تلاش‌های دیپلماتیک بی‌ژدوکویبار خواند. نامه عراق که توسط عصمت کتانی نماینده این کشور در سازمان ملل تسلیم بی‌ژدوکویبار شده حاکی است که عدم قاطعیت شورای امنیت جهت اجرای قطعنامه ۵۹۸، برای جمهوری اسلامی وضع مساعدی بوجود آورده است تا بتواند همچنان در جهت پیشبرد اهداف جنگی خود وقت را هدر دهد.

دبیرکل سازمان ملل که چندی پیش اعلام داشت که میل ندارد به عنوان وسیله‌ای برای دفع الوقت

قسمتهایی از شعر

رودخانه پویان

خون گوزن، جنگل پویان دیگریست

بعد از صدای پویان
بعد از حریق سوخته خون شعله‌ور
بعد از حریق توفان
بعد از صدای جنگل
ایران

دیگر
مانند رودخانه‌ی خونینیست
* * *
قلب گوزن‌های جوان
* * *
در جسمه‌های آتش و خون
خفت

بادی هراسناک برآمد
قلب هراس‌های خونین
در جنگل سیاهکل
آسفت

جنگل سکانت
ویانزده ستاره‌ی خونین
با نعردهای سوزان، برخاست از نهفت
و بر مدارهای گریزان چرخید
چرخید روی جنگل و
توفید روی شهر

سروده چریک فدایی خلق رفیق سعید سلطانیته‌پور

فرازی نوین در مبارزه خلق فلسطین

در روز دوشنبه هفته گذشته، آمریکا بار دیگر در شورای امنیت سازمان ملل ماهیت ضد فلسطینی خود را آشکار ساخت. قطعنامه‌ای که در آن از اسرائیل خواسته شده بود به سرکوب فلسطینی‌های ساکن مناطق اشغالی پایان دهد، با وتوی آمریکا مواجه شد. کمیته اجرایی سازمان آزادی‌بخش فلسطین با انتشار بیانیه‌ای در تونس این اقدام آمریکا را محکوم کرد. در این بیانیه، که از سوی خیزش‌گزار فلسطینی "وفا" انتشار یافت، آمده است که رای وتوی آمریکا نشان می‌دهد که ایالات متحده همچنان یک سیاست ضد فلسطینی را پیش می‌برد.

خلق فلسطین با تداوم مبارزه خود به این رای وتو و تمهیداتی نظیر آن و نیز سیاست رسماً اعلام شده دولت اسرائیل مبنی بر سرکوب خشن، پاسخ دندان شکنی می‌دهد. در روزهای پایانی هفته گذشته تظاهرات و درگیری با مزدوران صهیونیست با شدت ادامه داشت. در روز پنج‌شنبه یک فلسطینی دیگر به بقیه در صفحه ۱

AKSARIYAT
NO. 194
MONDAY, 8 FEB, 88

آدرس:
Address:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100AACHEN
W.GERMANY

حساب بانکی:
AUSTRIA .WIEN
BAWAG
IBANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFTI
NR. 02910701-650
DR.GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید